

VELIKA TRAGEDIJA I BOŽIJI PLAN SPASENJA U SVETLU “PORUKE ZADNJEG VREMENA”

U ovom izlaganju mi ćemo se baviti važnim informacijama koje se tiču Neba i Zemlje. Od početka, ljudska bića su razmišljala o njihovoj sudbini. Mi verujemo da ova brošura neće samo osvetliti pozadinu velike tragedije, koja još nije savladana, već da će ona također uspešno pokazati rešavanje ovog prastarog problema i poslužiti kao putokaz.

Prva ljudska bića su ugledala svetlost ovoga sveta otprilike pre šest hiljada godina. 12 tog Oktobra, 1999, prema statistici Ujedinjenih Nacija svetski naraštaj je prekoračio visinu od šest milijardi. U 2000 se može postaviti pitanje, da li će se veliki događaji, koji su predskazani u Svetom Pismu, dogoditi u bliskoj budućnosti. U svakom pogledu, očekivanja se kreću u velikoj meri. Dva grada na zemlji se nalaze u centru pažnje, naime Jerusalim i Rim. Na Jerusalim se gleda kao na mesto gde su rodjene tri svetske religije, Judaizam, Hrišćanstvo i Islam, i ako je Mohamed osnovao svoju religiju 632 godine u Meki i Medinu u Arabiji, ne u Jerusalimu. Rim je bio poliran i pripreman za »Svetu Godinu 2000« S obzirom na »Svetu Godinu« od strane Pape Jovana Pavla II je otvorena zlatna kapija u Vatikanu, budući da Zlatna Kapija na gradskom zidu Jerusalima ostaje zatvorena u sadašnjem vremenu. Medjutim, naš obzir nije u religioznim aktivnostima koje čine ljudi, nego je u tome, šta jedini Sveti Bog čini, tokom ljudske istorije.

Tokom prošlih stoleća, muškarci i žene su određivali posebne događaje za određene godine. Zahvaljujući svojoj »jedinstvenosti« 2000 godina je sada postala fokus interesovanja. Ali to je kao i sa bilo kojom drugom godinom, stvari koje su predskazane od samozvanih proroka i proročica *se neće dogoditi*. Neobične stvari se događaju samo onda kada Sam Bog tako uradi. Zaista, mi se nalazimo na prekretnici spasilačke istorije, i možemo očekivati da će se dogoditi takve stvari. Sada bi svaka godina mogla biti »*velika jubilarna godina*«. Naravno, niko ne može odrediti datum, ali znaci vremena zaista sa sve većom jasnoćom ukazuju na to. Od Adama, 2000 - ta godina je prošla i Bog je načinio značajan Zavet sa Abrahamom, baziran na obećanjima. Tokom sledeće 2000 godina, Bog je načinio novi početak ispunjenjem obećanja, i u stvari ostvarivanjem spasilačke istorije u Hristosu kroz navršavanje obećanja, i u stapanju zaključenja Novo - Zavetnim Savezom. U medjuvremenu je bio period zakona i proroka. Zakon, sa svojim mnogim zapovestima je bio podan da uveri palo čovečanstvo o njihovim prestupima. Proroci su imali zadatak da najave događaje koji bi trebali da se dogode tokom Plana Spasenja, pravo do njegove pune realizacije.

Mi smo sada dostignuli kraj ovog vremenskog perioda od 2000 godina, koji je period milosti. Sa najvećom sigurnošću možemo računati na velike događaje koji će se dogoditi onako kako je to pokazano u Božijem planu. »*Jer je Gospod nad vojskama naumio, ko će razbiti? i njegovu ruku podignutu ko će odvratiti?* (Iza.14 : 27). Sedmi milenijum u istoriji ljudskog roda ne samo da može, već će morati da budne mirovna hiljadugodišnja Vladavina Hrista. U Božijoj Reči mi imamo više obećanja za to, kao što vidimo posebno u Otkr. 20,6:» *Blažen je i svet onaj koji ima dijel u prvom vaskrsenju: nad njima druga smrt nema oblasti, nego će biti sveće-*

nici Bogu i Hristu, i carovaće s njim hiljadu godina.« Ako se govorilo o određenom periodu proročkog vremena, Biblija na to upućuje: *»da je jedan dan pred GOSPODOM kao hiljada godina i hiljada godina kao jedan dan*« (2 Pet. 3 : 8). Bog će završiti Svoj posao otkupljenja sa sedmim milenijumom, kao što je završio Svoj posao stvaranja sedmog dana i počinio od sveg Svog posla (1 Moj. 2 : 1 – 3).

Na samom svršetku vremena, dolazi pravedna, konačna osuda na Belom tronu (Otkrv. 20: 11 – 15) i svako će dostići svoje konačno određeno mesto svoga vlastitog izbora. Mi poznajemo izreku, »Veći izbor, veća nevolja.« Sa pogledom u pravcu večnosti, mi možemo reći, Ko god pogodi pravi ispravan izbor izbeći će muku. Posle »Zadnjeg suda« vreme ističe i stapa se u večnost. Novi početak sa nevidjenim blaženstvom, i sa beskrajnom nebeskom harmonijom će se pojaviti ovde na zemlji. : *»Jer, gle, ja ću stvoriti nova nebesa i novu zemlju, i što je prije bilo neće se pominjati niti će na um dolaziti.*« (Iza. 65: 17).»*Ali čekamo po obećanju njegovu novo nebo i novu zemlju, gdje pravda živi.*« (2 Pet. 3 : 13). *»I vidjeh nebo novo i zemlju novu; jer prvo nebo i prva zemlja prodjoh.*« (Otkrv. 21 : 1).

Vernici koji veruju u Bibliju ne čekaju na apokaliptični dan suda, oni očekuju obećani povratak Isusa Hrista. Oni ne šire štimung panike sa »Armagedonskim - inferno«. Od vremena apostola, je su sva prava Božija deca, čekala da budu odvedena kući, kao što je obećano od strane njihovog spasitelja Isusa Hrista u Jovanu 14 : 1 – 3. Naravno, tako ostaje onako kako je napisano, da samo Bog zna dan i čas. Isus i Apostoli nisu pogrešili kada su najavili povratak Hrista. Apostol Petar je kazao unapred da će u zadnjim danima doći rugači, i po svojim željama govoriti: *»Gde je obećanje dolaska njegova? ... sve stoji tako od početka stvorenja.*« (2. Pet. 3 : 4). Do konačnog ispunjenja, tako ostaje istina onako kako je napisano: *»Ne docni Gospod s obećanjem..., nego nas trpi ...,*« (2 Pet. 3 : 9). Božansko trpljenje će se konačno završiti, kao što je to bilo u predpotopnom vremenu Noa (Mat. 24 : 39), i ovo bi se moglo dogoditi u svakom momentu.

Događjaji koji se odnose na Plan Spasenja se uvek događjaju kada se navrší vreme, prema savetu i vremenu Božijeg Plana: *»...Jer će On izvršiti riječ svoju, i naskoro će izvršiti po pravdi, da, ispuniće Gospod naskoro riječ svoju na zemlji.*« (Rim. 9 : 28).

PRVO I DRUGO STVARANJE

Kako je počelo?

Kako će se završiti?

Svaki početak koji je Bog načinio je bio veoma dobar, zaista, bio je savršen. Ali neprijatelj je uvek pokušavao da pokvari Njegov Plan. To je uvek počinjalo na Nebu i nastavilo se na Zemlji dalje. To je *velika tragedija.* Bog je sve stvorio na veličanstven i savršeni način. Ali u istoj tački je Lucifer protiv Njega zauzeo svoj stav na Nebu. Posle toga, on je prevario prvi par u Raju. Neprijatelj Božij nije ostavio ništa onako kako je to originalno bilo. Od samog početka do danas je on lagao, varao i ispoljavao destruktivni uticaj. Nema ni jednog braka kojeg je on ostavio da ostane u miru, nema porodice koja nije bila potresena njegovim uticajem. U stvari on nije ostavio na miru ni jedno ljudsko biće, ni jedno pleme, ni jedan narod, ni jednu zemlju. On je uvek bio određen za to da uništava. On je već pokušao da pokvari originalne

Božije planove sa Izraelom i onda sa Crkvom. Nije postojalo ni jedno probudjenje koje je on poštovao. Čak tamo gde je Božiji Duh bio u delovanju, on se tu umešao da unese nesklad, da prouzrokuje zbrku i odvojenje. Pod njegovim uticajem, stvari u religioznom svetu su takodje krenule na gore i sada je očigledan sam vrhunac prevare.

U Božijoj Reči smo mi obavešteni o svemu, čak i onome što je krenulo loše na Nebu i na Zemlji. Mi smo primili uvid u onome što se dogodilo u prošlosti, shvatanje onoga što se sada događa i razumevanje onoga što nosi budućnost. Koliko je sigurno da je Bog stvorio sve na savršen način i da je jedino imao nameru ljubavi i mira sa ljudskim rodom, toliko je sigurno da je neprijatelj u delovanju prouzrokovao samo štetu. Koliko je sigurno da je Bog govorio kroz Svoju Reč, tako je sigurno da je neprijatelj izvrnuo ono što je rečeno. Đavo nije ateista, on veruje u Boga i drhti (Jak. 2 : 19). Unutar toga leži prevara. On vodi pogrešnim putem i vara u Ime Božije koristeći Božiju Reč, jer on zna Njega i Njegovu Reč veoma dobro! Njemu bi se bez oklevanja mogla dati titula: »Šef teologije svih religija«. Budući u opoziciji, on postavlja znak pitanja iza svega što je istinito i zamenjuje ga izvrtanjem s lažima. Na takav način je on uvek bio uspešan u sejanju laži i uvlačenju ljudskog roda u neveru koristeći se religioznom terminologijom.

Sveto Pismo govori o prirodnom i Duhovnom stvaranju, o prvom i drugom Adamu (1 Kor. 15: 45 – 49). Na svršetku stvaranja nam je rečeno: **»I svrši Bog do sedmoga dana dijela svoja, koja učini; i počinu u sedmi dan od svih djela svojih, koja učini.«** Na isti način, Sin Božiji je seo s desne strane Veličanstva posle sveršetka posla otkupljenja (Efe. 1 : 20.) i ispunio Svoju Crkvu na Dan Pentakosta sa silom Svetoga Duha (Dela Ap. 2). Crkva je u početku bila čisti produkt Svetoga Duha. Ona je bila stup i tvrđa same istine (1 Tim. 3 : 15). Posle veličanstvenog početka, sotona je započeo svoj destruktivni posao uništenja, kao što je ranije uradio sa prvim prirodnim stvorenjima.

Pre svega, mi želimo da uperimo jednog pogleda u Nebo, jer je tamo originalna tragedija počela u stvari sa Luciferom, jednim od najvećeg anđjela kneza, koji je bio jedan »pomazani«, noseći svetlost, nazvan »sinom zore«. On je bio u vodećoj poziciji imajući veliki uticaj. Ali iznenada se dogodilo nešto što mi ne možemo shvatiti, i što se nastavilo na Zemlji u Raju. U svom valstitom načinu, mora biti da je on čak mislio dobro, zato što budući stvoren od Boga, u njemu nije moglo biti zla. Onda je nastalo zlo u samom tom trenutku kada je on razrešio sebe izvan onoga što je bilo dobro. Unutar njega je ušla tama kada je iskoračio iz svetlosti. Njegova vlastita svojeglavost ga je izvukla i razrešila van Božije Volje. Sve može ostati u božanskoj harmoniji dokle god odgovara Božijoj volji, tačno prema od Njegovoga podanoga određenoga reda ostaje. U delimično kodiranom izveštaju, biće nam još jedan pogled dopušten u ono šta se u stvari dogodilo. Iznenada Lucifer više nije razgovarao sa Bogom, već je pre vodio razgovor sa sobom, što je zabeleženo na sledeći način,

»Izaći ću na nebo...

Više zvijezda, Božijih podignuću prijesto svoj...

I sješću na gori zbornoj na strani sjevernoj...

Izaći ću u visine nad oblake...

Izjednačiću se s Višnjim!« (Iza. 14: 12 – 27).

Sve ovo su namerne izjave, koje ne potiču od Boga i zato su prouzrokovale odvojenje od Njega, i takodje Luciferovu nezavisnost. Tako je on postao Božiji protivnik i suparnik. Samoizjavljeno, »Ja ću ...« nije bilo u Božijoj volji i zato je automatski bilo usmereno protiv Njega. Do tada, niti je postojalo *zlo* niti *taj zli*.

Jedan koji je bio toliko blizak Bogu je ustao protiv Njega i pao. Od tada mi možemo reći: »Ponos ide pre pada!« Božiji neprijatelj je povukao andjeoski svet bića u ovaj užasan pad. Posle bune na Nebu, ne postoji samo Bog Koji je sasvim i sasvim dobar, već takodje jedan zli (iz koga je iščezlo sve što je dobro) i njegova vojska. Gospodar tame ovoga sveta, on ima uticaj na ljudski rod i bori se protiv svega što je od Boga (Efe. 6: 11 – 13). To je bitka između svetlosti i tame, između dobra i zla, između života i smrti. Mi svi smo manje ili više postavljeni na testu u ovom duhovnom obračunskom ratu. Sledeći veliki univerzalni odlučni obračun će se dogoditi kada se Andjeo Mihael bude borio sa svojim anđelima protiv sotone i njegovom vojskom prilikom odlaska gore onih koji su otkupljeni. **»I posta rat na nebu: Mihael i anđeli njegovi udariše na aždahu, i bi se aždaha i anđeli njezini. I ne nadvladaše, i više im se ne nadje mjesta na nebu.«** (Otkr. 12 : 7 – 8).

PAD I NJEGOVO OBNOVLJENJE

Pred nama se otkriva Božiji misteriozni Plan Spasenja. U Mojsijevoj 1 : 27 Bog je stvorio čoveka po Svojemu obličju u duhovnom telu. U glavi 2 : 7 GOSPOD Bog je stvorio čoveka od praha zemaljskoga u telesnom telu. U stihu 18 Bog je rekao, **»nije dobro da je čovjek sam da mu načinim druga prema njemu.«** Onda je GOSPOD Bog stvorio sva živa stvorenja, uvek po parovima, od zemlje i Adam im je svima dao imena. Posle toga GOSPOD je pogledao okolo da vidi da li može naći pogodnu pomoćnicu među njima za Adama, ali nije našao ni jednu (stih 20). Konačno, GOSPOD Bog je uzeo Jevu iz Adama i predstavio mu je. Ona je bila telo od njegovog tela i kost od njegove kosti (stih 21 – 24). Ovde leži velika tajna u pogledu Hrista i Crkve (Efe. 5 : 30 – 32). Kao što je Jeva bila uzeta iz Adama i predstvaljena njemu, tako je Crkva bila u Hristu i izašla iz Njega da ga eventualno sretne kao čedna djevojka (2 Kor. 11 : 2; Efe. 5: 27). ON je Reč - Ženik i ona je ta Reč - Nevesta, On je Glava i ona je telo (Kol. 1 : 18).

U početku, stvaranja Nebo i Zemlja su se nalazili u jednoj za nas nezamislivoj harmoniji, milju i sreći, u stepenu kojega mi ne možemo zamisliti. Nebeske vojske su slavile Boga na tronu. GOSPOD je posetio prvi par u hladnoj večeri u Raju i imao zajedništvo sa njima. Nije bilo ni tračka žalosti, bolesti ili smrti. Lucifer je takodje imao pristup, kao što nam je to na jedan misteriozni način u Ezekielu 28. opisano: **» ... ti si pečat savršenstva, pun si mudrosti, i sa svijem si lijep. Bio si u Edemu vrtu Božjem; ... Ti si bio heruvim, pomazan da zaklanjaš; i ...«** (stih 12 – 15). On je bio prvi jedan pomazani i postao je protivnik Božiji. To je od velikog značaja za naš predmet koji se odnosi na pomazanike zadnjeg vremena.

Andjeo visokog ranga nije bio zadovoljan time što je postao protivnik i doneo užasne i katastrofalne situacije na nebu. On je video da je se Bog brinuo za Svog sina Adama, koga je On postavio iznad svega što je stvoreno na Zemlji i zbog

toga je bio nezadovoljan. Adam i Jeva su suvereno prebivali na Zemlji. Protivnik koji je otpao od nebeskog reda povukao je prvi par na zemlji van njihovog božanskog reda u svoj pad. Kao duhovno biće on je se dokopao najlukavije životinjske vrste specijaliste na svetu (1 Moj. 3 : 1), koji je bez sumnje bio najbliži čoveku, naime »Zmijac« koji je hodao uspravno i koji je mogao govoriti.

Razgovor kojeg je Zmijac vodio sa Jevom je jasno podan. Tek pošto je zmijac bio proklet (stih 14) izgubio je svoj prvobitni oblik, i ova zvijer je postao gmizavac. Od tada pa na dalje, upravo do knjige Otkrivenja, na Božijeg neprijatelja se upućuje kao na »djavola, sotonu, aždahu i starog zmijca.«

Ono šta je se dogodilo na zemlji je mnogo strašnije od onoga što je bilo na nebu. Medjutim, čerubimi i serafimi, sva nebeska bića, koji nisu bili pod uticajem Lucifera, ostali su oni u svom božanskom redu, i za njih, smatram u određenom mestu zadatka odgovornosti. Na zemlji je ceo ljudski rod bio totalno podređen vladavine sotonske. On je uspeo da utiče na prvi par da posumnjaju u ono što je Bog bio kazao: da ne jedu sa Drveta Znanja Dobra i Zla i da ne prekrše svetu Božiju Zapovest, što bi rezultiralo smrtnom kaznom. On je rekao: »da će im se oči otvoriti«, pa »znati « pa ćete »biti kao Bog«. Neprijatelj je smatrao: »*Ne ćete vi umrijeti* ...« - to je u potpunosti suprotno bilo prema tome šta je Bog Gospod rekao. Na početku je sotona ceo životinjski svet podčinio svojoj vlasti, ovladavši se u Zmijcu. Posle toga je prouzrokovao da Jeva padne i dospe pod njegov uticaj. On je postavio znak pitanja iza Božije Reči i preokrenuo zapovest: »*Jedi slobodno sa svakoga drveta u vrtu ...* « i nešto sasvim suprotno: »*Da ne jedete sa svakoga drveta u vrtu*« (Potrebno je uporediti glavu 2 : 16 sa glavom 3 : 1.) Izmjena reči je bila dovoljna da prouzrokuje smrt. Neprijatelj je uvek govorio o Biblijskim temama, ali nikada ne ostaje u originalnoj prvobitnoj Istini. On se ne odriče Božije Reči, on nju samo svakoga puta izvrće i na taj način joj daje drugačije značenje od onoga što ona zapravo kaže. On čak vernike uvlači u zamku beskrajnih rasprava i na taj način potkopava verodostojnost Božije Reči.

Jer nije bilo samo sa jedenjem roda; to je samo bio način na koji je to počelo. To je bila požuda očiju, što čak sada vodi u požudu tela. On nije samo Jevu upetljao u raspravu, on je nju ustvari prevario, i to se dogodilo pre nego što se desilo prirodno umnožavanje, kao što je GOSPOD nameravao kada je rekao: »*Radajte se, i množite se ...!*« Uopšte je poznato šta to znači kada je žena zavedena. Svako je takodje svestan, i zna šta ta fraza nagoveštava: »On je pao u greh.« Biblija kaže: »*Ko bi prevario djevojku, koja nije zaručena, te bi spavao s njom, ...* «(2 Moj. 22 : 16). Pošto je Zmijac prevario Jevu, ona se predala Adamu koji sa njom pre toga nije imao kontakta. Zmijac je ostavio svoje seme - što znači prosperitet. Kain je bio njegov prirodni produkt, kao što je Avelj bio Adamov prirodni produkt. Pošto se to ustvari dogodilo u glavi 3, mi čitamo u glavi 4 : 1 – 2: »*Iza toga Adam pozna Jevu ženu svoju; a ona zatrudnje, i rodi Kajina ... I rodi opet brata njegovu, Avelja.* « Rodjena su dva totalno različita sina. Poslednji deo treće glave i prvi deo četvrte treba čitati kao da su jedinstvene. Podela na stihove i glave nije bila deo originalnih spisa.

Nama je teško shvatiti da je se tako dogodilo istog dana, pre nego što je Bog GOSPOD došao da ih poseti u zahladnoj večeri. Onda su se oni sakrili i Bog je

viknuo: »**Adama, gdje si?**« Upravo pošto su sebi spleli kecelje od smokvinog lišća da bi pokrili svoju golotinju. Bog Gospod je postavljajući kaznu na pravo mesto rekao tačno, na ono što se dogodilo. Ona tamo leži još i danas. ON je rekao Jevi: » ... **s mukama ćeš djecu rađati** ... « Ni jedna žena ne radja dete s time što jede rod, čak ni prvo dete. To nije bilo bez razloga, da je Bog taj Gospod podao ovu strogu zapovest u Svom Zakonodavstvu: »**živinčeta nikakoga nemoj obležati skvrneći se s njim; i žena da ne legne pod živinče; grdilo je** « (3 Moj. 18 : 23). On je čak rekao, »**Proklet da je koji bi obležao kakvo god živinče. A vas narod neka reče: amen.**« (5 Moj. 27: 21).

Jer prestup i pad su se dogodili zato pošto je Adam pao pod uticaj Jeve. Optužujući ga, Bog je rekao Adamu: »**što si poslušao ženu** ...« (1 Moj. 3 : 17). Adama je glavna krivica pogodila, zato što je prekršio zapovest koju *mu* je Bog dao, i zato je napisano: »**Jer kako po Adamu svi umiru** ... « (1 kor. 15: 22). Od tog trenutka je ljudski rod postao odvojen od Boga i došao u stanje izgubljenosti. Prvi par je morao da napusti Raj. Baš tada je Bog predskazao spasilačko Spasenje kroz ženino seme (1 Moj. 3 : 15).

Kada je Bog zaključio Zaveta sa Abrahamom, On je zahtevao obrezanje Uda za svakog muškarca, bilo je sećanja za to kako je » Reč - Zapovest - Prekršaj« i što je rezultiralo sjećanja na pad prvog greha?. »**A ovo je zavjet moj između mene i vas i sjemena tvajega nakon tebe, koji ćete držati: da se obrezuje između vas sve muškinje!**« (1. Moj. 17 : 10). Bog je objavio da obrezanje bude znak Zavjeta »**Da se obrezuje koje se rodi u kući tvojoj i koje se kupi za novce tvoje; tako će biti zavjet moj na tijelu vašem zavjet vječan.**«

A neobrezano muško, kojemu se ne obreže okrajak tijela njegova, da se istrebi iz naroda svojega, jer pokvari zavjet moj!« (1. Moj. 17 : 13 – 14). Obrezanje je Bogu bilo toliko važno da je On hteo da ubije Mojsija, zato što nije obrezao svog sina (2. Moj. 4: 24 – 26). Pod Jozuom je Bog naredio obrezanje za sve sinove koji su bili rođeni posle izlaska (glava 5). Spasitelj je takodje bio obrezan osmog dana i time podčinjen božanskom zahtevu (Luk. 2 : 21 – 24). U Svetom Pismu svaka zapovest i naredjenje imaju svoje značenje i mesto.

Pavle, od Boga naučeni Apostol i učitelj, napisao je u odnosu na Abrahama i obrezanje: » **I primi znak obrezanja kao pečat pravde vjere koju imaš u neobrezanju, da bi bio otac svijui koji vjeruju u neobrezanju, da se i njima primi u pravdu** « (Rim. 4 : 11).

U Novom Zavetu, posle popravljnja grehovnog pada, ne postoji za nas više zapovest za telesno obrezanje. Sada naša srca moraju biti obrezana. Hristos je umro za obrezane i za neobrezane. I sada važi samo što Pavle piše: »**Jer u Hristu Isusu niti što pomaže obrezanje ni neobrezanje, nego vjera, koja kroz ljubav radi.** « (Gal. 5 : 6). »**U kome i obrezani biste obrezanjem nerukotvorenijem, odbacivši tijelo grijeha mesnijeh obrezanjem Hristovijem; Zakopavši se s njim krštenjem, u kojem s njim i ustaste vijerom sile Boga koji ga uskrsnu iz mrtvijeh.** « (Kol. 2 : 11 – 12).

Drvo Života je stajalo u sred vrta, i drvo od znanja dobra i zla odmah do njega. Poslušnost i neposlušnost, život i smrt su veoma blizu ali oni jedno drugo

isključuju. Odsustvo života je smrt, odsustvo svetlosti je tama, odsustvo vere je nevera i odsustvo poslušnosti je neposlušnost.

DVA SEMENA

Ka Zmijcu, je kazao GOSPOD, posle toga kada je On njega prokleo: **»I još mećem neprijateljstvo između tebe i žene i između sjemena tvojege i sjemena njezina; ono će ti na glavu stajati a ti ćeš ga u petu ujedati.«** (1 Moj. 3 : 15). Zmijac je iza sebe ostavio svojeg semena, kao što je Sam Bog rekao. Kroz celu Bibliju, seme znači »potomstvo«. Neprijateljstvo je je moglo da nastane jedino između dva različita semena i voditi svoj trag nazad do neprijatelja. Božija Reč je nepogrešiva i otkriva onima, koji mogu videti, smisao šta je rečeno i šta se ustvari dogodilo.

Kain je bio jedan nečastivi - kao što je Jovan, omiljeni Isusov učenik napisao: **»...da ljubimo jedan drugoga. Ne kao što Kain bješe od nečastivoga ...«** (1 Jov. 3 : 12). Adam sigurno nije bio s time smatran zlim, već pre je to bio Sotona, kao što ostatak Svetog Pisma tako potvrđuje (Mt. 6 : 13; 1 Jov. 2 : 13 – 14). U rodosledu Starog i Novog Zaveta Kain nije nabrojan kao Adamov sin. On bi kao *prvorodni* posedovao originalno *pravo prvorodstva*. O Adamu se nije ni jednom govorilo kao o Kainovom ocu. Da je on to bio, Enoh ne bi bio sedmi od Adama (1 Moj. 5; Luk. 3, 37 – 38; Juda 14).

Božija Reč je tako savršena, i ako je ponekad misteriozna. Samo je Jeva bila mati svjema živima (1 Moj. 3 : 20).

Jedan od ove dvojice sinova je bio po volji Bogu: Avelj je prineo jagnje kao žrtvu i kasnije je zatim sam postao prva žrtva, gde je bio ubijen od prvog ubice. U Kainu je bila ljubomora, zavist i tendencija da ubija. Ovi atributi sigurno nisu bili od Boga a ne i odjednog Adama, sina Božijeg, već pre od sotone, koji je bio ubica od samog početka (Jov. 8 : 44).

Kain je takodje bio religiozan; on je prineo jednu žrtvu, takodje, ali samo od roda zemaljskoga. On zato nije stime uspostavio vezu sa stvarnim padom i sa neophodnim otkupljenjem i oproštenjem kao što je to uradio Avelj.

Te dve telesne linije od Kaina i Sita su postojale do potopa. Avelj je bio ubijen, ne ostavljajući iza sebe svojeg potomstva. Mi zato nemamo njegovo rodoslovlje. O danima Nojevima mi čitamo: **»Videći sinovi Božiji kćeri čovečije kako su lijepo uzimaše ih za žene koje htiješe.«** Pošto su se ova dva semena pomešala, Bog je rekao: **»neće se duh moj do vijeka preti s ljudima, jer su tijelo... kraj svakome tijelu dodje preda me... «** (1 Moj. 6 : 2 – 3 +13). Spasitelj je trebao da dodje kroz čistu liniju od Sita. Njegovi potomci su takodje bili nazvani sinovi Božiji, ali oni su takodje bili neposlušni. Oni nisu verovali Noju, istinskom proroku / glasniku tog vremena. Zgrešili su kada su se pomešali. Sada je isto kao što je bilo onda. Naš GOSPOD je u Mat.24.38 predskazao duhovnu mešavinu sinova Božijih u posljednjem vremenu. Onda su tamo kada bili rođeni poznati divovi u fizičkom smislu, sada mi imamo posla sa slavnim »velikim ljudima« u religioznom svetu.

Apostol Juda je uporedio Nojevo vreme sa vremenom Sodome, kao što je uradio naš GOSPOD Isus u Lk. 17 : 26 – 30 – i napomenuo kako su sinovi Božiji kasnije bili čudne i različite puti. Kroz Kaina su nastale neobične vrste, koje nisu

postojale u originalnom stvaranju. Naučnici nisu imali objašnjenje za neobične skelete koje su pronašli i osetili se prinudjenim da afirmišu totalno nebiblijsku Teoriju o Evoluciji. I oni još uvek traže »kariku koja nedostaje.« Apostol Petar takodje piše o sinovima Božijim koji su zgrešili, koji su vezani lancima u tami (2 Pet. 2 : 4). Isus se njima posebno obraćao, kada je posetio donje predele (1 Pet. 3 : 18 – 20). Oni su se odupirali Duhu Božijem, bili su neposlušni i pomešali su se sa neobičnom puti kćeri ljudskih iz Kainove loze. Bog čak i sada zahteva odvojenje njegove dece (2 Kor. 6 : 14 – 18), Sotona svo vreme propagira i zahteva daljnijega mešanja. Čak i Božija deca, gde ne žele da čuju poruku od Boga jednoga poslatoga Proroka moraće da snose posledice. .

Nebeski andjeli koje je Lucifer povukao u pad nalaze se u vazdušnom prostoru (Efe. 6 : 12) i nisu vezani u tami. Do današnjeg dana sigurno ni jedan andjeo nije sišao sa Neba i oženio se ovde na zemlji, kao što to neki učitelji tvrde (Mt. 22 : 30). Da bi se dalje objasnila neobična ćud, mi čitamo o čemu Pavle piše: » Nije svako tijelo jedno tijelo, nego je drugo tijelo čovečije, a drugo skotsko, a drugo riblje a drugo ptičije. I iamju tjelesa nebeska i tjelesa zemaljska; ali je druga slava nebeskima, a druga zemaljskima. «(1 kor. 15: 39 – 40).

Sav ljudski rod je bio pogubljen u potopu. Od čiste Adam/Sitove loze su preživeli samo Noa, njegova žena, njihova tri sina i snaje. Od tada ceo ljudski rod potiče od tri Nojeva sina i zato pravo do Adama (1 Moj. 9: 18 – 19; Dela Ap. 17: 26). Od tada, postoje dva semena i deca samo duhovno viđeno. Apostol Jovan piše: »Po tom se poznaju djeca Božija i djeca djavolja: kojigod ne tvori pravde, nije od Boga, i koji ne ljubi brata svojega.« (1 Pet. 3 : 10). GOSPOD Isus je veoma jasno rekao religioznim vodjama koji su protiv Njega bili: »Vaš je otac djavo; i vlasti oca svojega hoćete da činite...« (Jov. 8 : 44). On je takodje objasnio da je Onaj koji seje dobro seme Sin Čovečiji, i da seme koje od toga niče su sinovi Carstva Božjeg. Neprijatelj je jedan nečastivi, koji je takodje posejao svoje seme, i oni su njegova deca. To je, kao što je tako i napisano:» A njiva je svijet; a dobro sjeme sinovi su carstva, a kukolj sinovi su zla « (Mat. 13: 36 – 46).

U jednu ruku mi vidimo Kaina, prirodno seme neprijatelja, a u drugu ruku vidimo Hrista, božansko Seme. Tamo je Jeva, koja nije verovala, - koja je bila Neposlušna: ka njoj je govorio Sotona kroz Zmijca; Ovde vidimo Mariju, onu koja je verovala, jednu — koja je Poslušna; njoj je govorio Bog kroz Andjela Gavrila. Na početku prirodnog stvaranja je postajao Sotonin uticaj, ovde je Božiji uticaj na početku nadprirodnog stvaranja Duhom. Obadvoje se dogodilo kroz začecje i manifestovano je telesno. Opšte je poznato da je Hristos, Sin Božiji, obećano Seme (Gal. 3: 16 – 20), koji je kroz ženu — Mariju — došao (Gal. 4: 4 –7). Takodje je poznato da je On je postao za nas kletva (Gal. 3 : 13 – 14) i izvukao žalca smrti (1 Kor. 15: 55 – 57). On je pobedio smrt, On je satro glavu starog Zmijca, On je uništio neprijateljstvo (Efe. 2 : 16) i pomirio nas sa Bogom (2 Kor. 5; 19). Ovo je centralna izjava Evandjelja. »Zato dakle kao što za grijeh jednoga dodje osudjenje na sve ljude, tako i pravdom jednoga dodje na sve ljude opravdanje života.« (Rim. 5: 18). Odvojenjem od Boga sve je krenulo na loše, izmirenjem sa Njim ponovo je sve postalo dobro. To je divna Božija poruka Spasenja za ceo Svet.

SVE ĆE BITI DOBRO

Sotona ne može stvarati, niti on može začeti. Kroz prevaru on se ušunjao u ljudski rod. Pošto je se on dokopao životinjskog roda, Bog je prihvatio jagnje koje je Avelj prineo zastupnički i na taj način ugodio Bogu. Kada je On dao zakon, On - Bog je zahtevao žrtvu od čistih životinja. Konačno, Otkupitelj, budući Jagnje Božije, doneo je svedovoljnu žrtvu Svojom smrću. Neprijatelj je odvojio ceo ljudski rod od Boga i gurnuo u smrt, i celokupno stvorenje priveo pod svoju vladavinu. Zato je morao Bog, Koji može i stvarati i radjati, i Onaj koji je Jedini taj koji može podati prirodni i duhovni život, morao je doći u ljudski rod u jedinorodnom Sinu, da nas otkupi od pada. Pošto se prestup dogodio u telu od mesa i krvi, a život tela je u krvi (3.Moj. 17: 11), GOSPOD Slave je morao postati čovek, uzimajući na Sebe telo od mesa i krvi da bi platio konačnu cenu za naše otkupljenje u Njegovom telu. **»Budući pak da djeca imaju u tjelo i krv, tako i on uze dijel u tome, da smrću satre onoga koji ima državu smrti, to jest djavola;I da izbavi one kojigod od straha smrti u svemu životu biše robovi.«** (Heb. 2: 14 – 15).

» ... bez proljeva krvi ne biva oproštenje.« (Heb. 9: 22).

Sledeće je bilo ispunjeno u Hristosu: **»Ti si Sin moj, ja te sad rodih «**. (Ps. 2:7; Mt. 1; 18 – 25; Lk. 1: 26 – 38). i takodje Iza. 7: 14; Iza. 9: 5 – 6. Kroz Njega su svi sinovi i kćeri Božije izvedeni iz palog stanja, izbavljeni od Sotonine vlasti i na taj način su bili otkupljeni, primivši njihovo posinaštvo koje im pripada (Gal. 4: 5 – 7).

Zaista postoje dva semena — dve Linie, od početka, i obadve su religiozne. Obadve u potpunoj odanosti veruju u Boga, obadve prinose svoje žrtve, obadve se mole, slične su jedna drugoj, ali se ipak fundamentalno razlikuju. Razlika se u tome sastoji, da istinska Božija deca imaju odnosa ka spasenju kao Avelj i direktni odnos sa Bogom. Avelj je prineo jagnje, zato što mu je to bilo otkriveno, i na taj način je on ugodio Bogu. Istinska Božija deca doživljavaju svog otkupljenja (1Pet. 1: 18 – 21) i takodje svog opravdanja verom (Rim. 5: 1) u krajnjoj i za sva vremena dovoljno prinešenoj žrtvi na Golgotskom krstu (Heb. 10: 12 – 14). Neistinska deca prinose žrtve kroz svoj čitavi život prema religioznom ubedjenju, nikada ne dostižu direktan lični odnos sa jedinim istinitim Bogom kroz jedinog Posrednika Isusa Hrista (1 Tim. 2: 5). Oni uvek pokušavaju da to ostvare svojim tradicionalnim putevima, prema njihovom učenju. Oni ostaju pokriveni pokrivalom, bez upoznavanja da su izgubljeni, i zato ne razumeju zašto moraju biti spašeni. Ko god propoveda o planu Spasenja takodje bi trebao da ubedljivo pokaže, zašto su otkupljenje i izmirenje postali neophodni. Mi moramo ući u trag Zmijcu pravo od samog početka nesreće i pokazati put Spasenja. **»I kao što Mojsije podiže zmiju u pustinji, tako treba sin čovečij da se podigne, Da ni jedan koji ga vjeruje ne pogine, nego da ima život vječni.«** (Jov. 3: 14 – 15).

Svetlost otkrivene Reči, u kojoj je napisan ceo Božiji savet, svetli kao nikada do sada. Nama je pokazan put Spasenja, počinjući sa padom do konačne Božije pobeđe, manifestovane kroz Isusa Hrista, našega GOSPODA.

BOG ČINI SVE PREMA SVOJOJ REČI

U ovo vreme posebno je važno razumeti Božiju Reč od Postanka do Otkrivenja – ne ljudskim objašnjavanjem Svetog Pisma, već pokazivanjem njegovog ispunjenja. Šta je naš GOSPOD rekao je svakodnevno ponavljano širom Zemaljske kugle: *»Pregledajte Pisma, jer vi mislite da imate u njima život vječni; i ona svjedoče za mene. I ne čete da dodjete k meni da imate život.«*(Jov. 5: 39 – 40). Prvo se radi po prvoj liniji mi moramo imati ličnog odnosa ka Isusu Hristu i upoznati Ga ličnim doživljajem, inače gubimo vreme baveći se teološkim filozofijama (Kol. 2: 8).

Nama je potreban direktan i prislan odnos sa našim GOSPODOM i Spasiteljem. Samo ukoliko On može hodati i govoriti sa nama, kao što je zabeleženo u Luki 24, sve će nam biti otkriveno. Samo istraživanje Pisma nije dovoljno; to je činjeno tokom celokupnog Hrišćanstva. Po prirodi, sav ljudski rod zaobilazi Boga svojim vlastitim mišljenjem. Kroz proroka Izaiju GOSPOD je rekao: *»Jer misli moje nijesu vaše misli, niti su vaši putovi moji putovi, veli GOSPOD«* (Iza. 55: 8). ON zahteva od nas da napustimo svoje vlastite misli kao što je to izraženo u Njegovoj Reči. ON sam nam može obznani Svoju Reč i pokazati nam Svoje puteve.

Do ovog trenutka neprijatelj je u umovima i ustima ljudi izopačio svaku Reč Božiju.

Apostol Petar piše da su nenaučeni i neutvrđeni ljudi čak u njegovo vreme izvrnuli o čemu je Pavle pisao, kao što su oni uradili sa Poslanicama i Svetim Pismom, na svoju pogibao (2 Pet. 3: 16). Neprijatelj u Crkvi Isusa Hrista nije ostavio da bilo šta bude onako kako je to bilo na početku. Svako učenje i praksa su izmenjeni. Rezultat je bila užasna mešavina prekrivena »Babilonskim plaštom«. U državnoj crkvi Rimske Imperije je bila uspostavljena i osnovana prva Hrišćanska organizacija, ali u njoj apsolutno nije ništa ostalo isto kao što je to bilo u originalnom Prahrišćanstvu. Jeste postala jedna totalno drugačija crkva, koja nije imala zajedničkog indentiteta sa Novo Zavetnom Crkvom zasnovanom na temelju Isusa Hrista. Na početku prirodnog Stvaranja neprijatelj je počeo sa svojim uticajem. Na početku Novo zavetne Crkve on je uradio isto. On je Reč izmenio počeo da vara i da menja značenje i da povuče hrišćanski Svet u duhovni pad. Mi svi smo rođeni u najvećem religioznom falsifikatu. Prevara se nije dogodila u orijentalnim religijama, pošto one nisu prihvatile ličnog Božjeg otkrivenja u Hristu i svakako nisu imale Bibliju. Obmana se u »zapadno«, zapadnim zemljama traži i nalazi .

Zbog toga i sad kad god Bog nešto radi prema Svojoj Reči, sa stanovišta ustanovljenje religije se na to gleda kao na direktni poremećaj. Služba našeg GOSPODA je bila najveći poremećaj za duhovne vodje ustanovljene vere tog vremena. Isto je bilo sa službom Apostola u Prahrišćanstvu. Čak se na sve reformatore i na svakog propovednika nekog probudjenja kroz stoleća gledalo kao na »Buntovnika« i od strane ustanovljene »crkve su oni bili proglašavani za nepoučljive Krivoverce«, koji su bili proklinjani i proganjani.

U pogledu na Staro Zavetne Proroke rečeno nam je da je Bog kroz njih govorio očevima i onda kroz Isusa Hrista, i u Njemu nam je dao odgovor (Jev. 1: 1 – 3). *»Zakon i proroci su do Jovana; odsele se carstvo Božije propovijeda jevandjeljem, i svaki navaljuje da udje u njega* Lk. 16: 16).

Naš GOSPOD je dao obećanje: **»Zato evo ja ću k vama poslati proroke i premudre i književnike ... «** (Mat. 23: 34). Apostol Pavle je utvrdio, da je se tako stvarno dogodilo: **»I jedne dakle postavi Bog u crkvi prvo apostole, drugo proroke, terće učitelje: «** (1 Kor. 12: 28; Efe. 4: 11). Dela Apostolska i Poslanice potvrđuju o aApostolskoj i Proročkoj službi, koje su jedan sastavni deo Novo zavetne Crkve. Takodje je sigurno da je Bog nameravao da pošalje jednog proroka kao što je to Ilija sa posebno specijalnim izazovnim zadatkom (Mal. 4: 5 – 6). Mi moramo ovo prihvatiti u svom umu i veroati svim svojim srcem. Jer ovo je jedno od glavnih obećanja za Hristovu Crkvu u našem vremenu. Nema smisla zaobilaziti Boga našim vlastitim mišljenjem, propovedanjem i pevanjem, kao što je to uradila ustanovljena Jevrejska crkva, kada je Bog stvorio istoriju, pri čemu je Jovan Krstitelj nastupio i predstavio Mesiju. Mi moramo verovati kako Biblija kaže i poštovati svako obećanje, jer jedino onda možemo imati učešća u blagoslovljenom njenom ispunjenju. Prava deca Božja su deca obećanja (Gal. 4: 28), primaju Reč obećanja (Rim. 9: 8 – 9) i ispunjeni su Duhom obećanja (Dela Ap. 2: 33). I samo posle pošto neko poveruje u Reč Istine i prihvati je, sledi zapečaćenje obećanog Svetog Duha (Efe. 1: 13; 2 Kor. 1: 20 – 22).

Kroz sva vremena Bog je se koristio ljudima u Svom Kraljevstvu da propovedaju Istinu. Generalna je činjenica da su se u toku crkvene istorije iznova Božiji ljudi pojavili na sceni. Razna probudjenja od vremena Reformacije, su takodje dobro dokumentovana, čak Petakostalno probudjenje koje je počelo otprilike u vreme ulaska u dvadeseti vek i još uvek se nastavlja. U prvoj polovini 20 – tog stoleća ovaj pokret nije bio prihvaćen, on je bio odbačen, budući da se dogodio van ustanovljenih crkava, i čak nije bio prepoznat. Kroz moćno probudjenje, koje je počelo posle II Svetskog rata, Pentakostalni pokret je postao najbrže narastajuća religiozna denominacija. Od II Vatikanskog Koncila (1962 – 1965), kada je njegov svetski reprezentativac David Du Plesis, zvani »Mr. Pentakost«, imao učešća na tom koncilu kao posmatrač, Pentakostalni pokret je dobio priznanje od strane Rimske Crkve i svih ostalih Hrišćanskih crkava. Pisac ove brošure je jednog dana lično imao prilike da prati Mr. Du Plesisa do Vatikanske sesije u Rimu Jula 1964 godine.

Sada se javlja pitanje: Koga je Bog upotrebio kao posebnom posudom da započne najmoćnije spasenje i probudjenje božanskog lečenja koji su se ikada dogodili na zemlji? Mnogi su samo čuli za one koji su postali poznati mnogo godina kasnije ili u >>drugom<< i >> trećem talasu probudjenja<< u što su bile uključene sve crkve. Ali kakav je bio početak u 1946 – toj ? I šta je bio originalni prvobitni cilj? Kao i uvek, stvari su krenule loše posle veličanstvenog početka, ali Istina je ostala, uprkos svoj prevari. Sve što je Bog odredio od samog početka, to On izvodi. U četiri Evandjelja pisci i Apostoli su uvek na specifičan način ukazivali na taj sami početak. Oni su upućivali prema tome što su videli i čuli iz Reči života (Dela Ap. 1: 1 – 3; 2Pet. 1: 16-21; 1Jov.1: 1-4). Ko je bio svedok i očevidac u našem vremenu? Ko je bio prisutan i video je šta je Bog uradio na samom početku ovog poslednjeg probudjenja? U čija usta je Bog položio Svoju Reč? Koga je On sam poslao? Ostali koji su započeli svoje vlastite službe kasnije su već mogli odstupiti od originalne poruke ili su čak nastavili sa svojim vlastitim nasledjenim učenjima.

Glavno pitanje mora da glasi: **»Šta Pismo kaže i šta je u njoj obećano?«** Re-

alizacija u Novo Zavetnoj spasilačkoj historiji je počela sa službom obećanog proroka koji je trebao da pripravi put (Mal. 3: 1; Iza. 40: 3). U Evandjeljima je upućeno na ova dva biblijska teksta, posebno u prva tri stiha u Marku. Božiji ljudi u Novom Zavetu su se uvek vraćali prema tome, šta su Proroci rekli i postavili su sve u skaldu sa Pismom. Celokupno, Novi Zavet upućuje na Stari 845 puta. Veoma je važno da sve što se sada događa u Božjem Carstvu postavimo na Biblijskom temelju, zato što Bog sve čini u skladu prema Njegovoj Reči. Prava Vera može biti samo usidrena, jedino na obećanjima, koja će se ostvariti.

U Amosu 3: 7 je pisano: » **Jer GOSPOD GOSPOD ne čini ništa, ne otkrivši tajne svoje slugama svojim prorocima.**« Kad god je nešto značajno trebalo da se dogodi sa Božjim narodom, On je poslao jednog istinskog proroka sa posebnom porukom. ON je dao zapovest jednom Noju, jednom Abrahamu, jednom Mojsiju, jednom Iliji i ostalima. Na početku Novog Zaveta, Jovan Krstitelj je pripravio-put obećanom Mesiji. GOSPOD je izabrao jednog Petra, čoveka prvog časa, kome je On dao ključeve Kraljevstva Božijeg, i tako mu dao Božanski autoritet. ON je odredio jednog Pavla sa osobitim zadatkom učenja u Novo Zavetnoj Crkvi. Na ostrvu Patma Apostolu Jovanu je bilo dopušteno da na ostrvu Patma u vizijama vidi celo Otkrivenje pravo do zadnjeg vremena, što je ostavljeno i zabeleženo u 22 glave. Bog je uvek činio sve u savršenom redu, a neprijatelj je uvek pokušavao da poremeti ili da uništi božanski red.

JASAN POGLED

Sve što je Bog želeo da Crkva doživi bilo je zabeleženo u Njegovoj Reči »obećanja«, kada Pismo govori o događajima, koji će se dogoditi, kao što su to ratovi, zemljotresi i prirodne katastrofe, mi se onda bavimo »sa predskazivanjima«. Nama je obećan jedan istinski prorok kao što je to po formatu Ilije. Mnogi lažni proroci i Hristosi su takodje bili najavljeni. Mi sada živimo na kraju vremena milosti i imamo pravo, čak i obavezu, da znamo šta je Bog obećao i šta čini.

Pogledajmo na dva obećanja koja su podana u vezi sa prvim i takodje drugim dolaskom Hrista. Mal. 3:1 je bio ispunjen sa službom Jovana Krstitelja. GOSPOD Isus Sam je to veoma jasno rekao: »Ili šta ste izišli da vidite? Proroka? Da, ja vam kažem i više od proroka, Jer je ovo onaj za koga je pisano: eto, ja vam šaljem anđela svojega pred licem tvojijem, koji će pripremiti put tvoj pred tobom.« (Mat. 11: 9-10) Drugo, obećanje mi imamo: »Evo, ja ću vam poslati Iliju proroka prije nego dodje veliki i strašni dan GOSPODNJI...« (Mal. 4:5). Proročanstvo iz Mal. 4: 5-6 je GOSPOD Isus u Mark. 9:12 I Mat. 17: 11 za buduće vreme potvrdio: »Ilija će doći najprije i urediti sve.«

Jovan je nastupio, na scenu kada je taj dan Spasenja započeo. Poslednji prorok treba da nastupi na kraju dana Spasenja, pre nego što dan Spasenja ode ka kraju, i sud udari zemlju, pre nego što se sunce pretvori u tamu i mesec u krv (Iza. 13: 6-16; Joel 2: 31; Sofonija 1: 14-18; Dela Ap.2: 19: 21; 1Solu.5: 2; 2Pet. 3: 10; Otkrv.6: 12-17). To je jasna istina odgovarajući »TAKO KAŽE GOSPOD« U NJEGOVOJ REČI.

Ko god ima najblaži uvid u Božiji Plan znaće da je vreme milosti »Dan Spasenja« kao što je najavljeno u Starom Zavetu (Iza. 42: 6; Iza. 49: 6-8). To je dan

koji je GOSPOD stvorio (Ps. 118: 24), dan koji je Abraham video i radovao se zbog njega (Jov. 8: 56). » *U onaj ćete vi dan doznati da sam ja u ocu svojem, i vi u meni, i ja u vama.*« (Jov. 14: 20).

O Jovanu Krstitelju je pisano: »*Posla Bog čovjeka po imenu Jovana... Ovaj dodje za svjedočanstvo da svjedoči za vidjelo da svi vjeruju krozanj.*« (Jov. 1: 6-7). Ne bi svi trebali da dođu ka istinskoj veri, kroz jedno veliko mnoštvo evangelista, pošto imaju svoja različita mišljenja, već kroz jednu službu i poruku jednog Čoveka poslatog od Boga prema obećanju. Tako je to bilo u svim dobima i takodje kako je se to sada dogodilo ovoga puta. Bog ne menja Svoju Reč ili načina Svojeg rada.

U Jovanu 1: 19 je zabeleženo, da je Jovanu Krstitelju bila poslata delegacija da ga lično pita ko si ti: »*I on prizna, i ne zataja, i prizna: >ja nijesam Hrstos.< I zapitaše ga: ko si dakle? Jesi li Ilija?< I reče: nijesam.< >Jesi li prorok?< I odgovori: >nijesam.< A oni mu rekoše: ko si? da možemo kazati onima što su nas poslali: šta kažeš za sebe? Reče: >ja sam glas onoga, što viče u pustinji: poravnite put GOSPODNJI; kao što kazava Izaija prorok.< I bijahu poslanici od Farizeja, I zapitaše ga govoreći mu: >za što dakle kršćavaš kad ti nijesi Hristos ni Ilija ni prorok?« (stih 20 - 25). On nije bio Ilija, ni Hristos niti prorok iz 5.Moj. 18: 15-19. Na pitanje - Ilije je upravo toliko jasno bilo odgovoreno kao i na ono da li je on Hristos ili Prorok. Njegova služba je bila deo Plana Spasenja i on je poznavao svoje mesto koje se odnosilo na njega.*

PRAVILNO POSTAVLJANJE

Sada ćemo se osvrnuti na pitanje zašto je Isus njega nazvao Ilija, iako je on odgovorio na ovo pitanje jasno »Nex« i njegov odgovor je bio Biblijski zasnovan. Ovde se mi bavimo tipičnom karakteristikom Starozavetnih proročanstava.

Mnogo puta su stvari nadjene u istom stihu, ali njihovo ispunjenje može da se dogodi u vremenskom razmaku od dve hiljade godina. U skoro svakom obećanju, događaji koji se odnose na prvi i drugi dolazak Hrista su pomenuti u istoj vezi.

Kada ja Andjeo Gavrilo govorio Zariji o rodjenju Jovana Krstitelja, on je takodje uputio na prvi deo Ilijinog obećanja u Mal. 4: 5-6:» I on će naprijed doći pred njim u duhu i sili Ilijinoj da obrati srca otaca k deci, ...« (Lk. 1: 17). U osvrtnu na ovu izjavu, naš GOSPOD je rekao u Mat. 11: 14: »... on je Ilija što će doći.« Drugi deo Malahije 4: 6, »... i srce sinova k ocima njihovijem ...«, Andjeo Gavrilo nije pomenuo, samo zato što sada ovo dolazi do njegovoga navršavanja. Bog je negda mnogo puta i različnijem načinom govorio ocevima preko proroka (Jev. 1: 1). Onda je došlo vreme da se srca Staro Zavetnih očeva obrate Novo Zavetnim sinovima. Apostol Pavle je učio: »*I mi vam javljamo obećanje koje bi očevima našima da je ovo Bog ispunio nama, djeci njegovoj.*... « (Dela Ap. 13: 32-33). Ko god tvrdi da obećanje koje je dato u Mal. 4: 5-6 treba da budne bukvalno prihvaćen, kao što je to sada urađeno u nekim karizmatiskim krugovima, i koje se uvuklo u pogonu porodične politike u cilju da izmiri sinove sa očevima i očeve sa sinovima, nije prepoznao istoriski spasilački karakter ovoga proročanstva, koji je direktno povezan sa poslednjom službom pre Hristovog povratka.

Sledeći primeri su pribavljeni da objasne zašto Biblijska proročanstva ne bi trebala da se protumače samovoljno, već treba da budu prepoznata njihovim postavljanjem u Plan Spasenja i da moraju da budu dovedena u ispravan red, prema njihovom ispunjenju.

U Izaiji 35: 1-7, pomenuti su detalji koji se tiču prvog i drugog GOSPODNJEG dolaska ispune. U stihu 4 mi čitamo: **»Recite onima kojima se srce upaljšilo: ohrabrite se, ne bojte se; evo Boga vašega; osveta ide, plata Božija, sam ide, i spašće vas!«** Sigurno, GOSPOD Bog Sam je došao i poklonio nam Spasenje. U stihovima 5 i 6 najavljeno je da će otvoriti oči slijepima, da će gluhi čuti, hromi će hodati i nemi će govoriti. To se ispunilo, ali onaj deo koji se odnosi na osvetu i na platu Božiju ostaje za budućnost.

U Iza. 61 nam je rečeno u jednom i istom stihu o Mesiji koji će oglasiti godinu milosti GOSPODNJE i dan osvete Boga našega. Prema Luk. 4 GOSPOD Isus čita ovaj Biblijski tekst, od Proroka Isaije, u sinagogi, ali je stao posle prvog dela » **...i da propovijedam prijatnu godinu GOSPODNJU.**« (Lk. 4: 19). ON je onda sklopio svitak i vratio ga nazad. Drugi deo o Danu osvete On nije pomenuo. Koji je se još uvek nalazi u budućnosti, inače On nije mogao reći: **»danas se izvrši ovo pismo u ušima vašima.«** (stih 21).

U Joelu 2 mi nalazimo obećanje o izlivanju Svetoga Duha tokom vremena milosti, i u istom stihu nam je rečeno o užasnom i strašnom danu GOSPODNJEM. **»I svaki koji prizove ime GOSPODNJE spašće se; jer će na gori Sionu i u Jeruzalemu biti spsenje, kao što je rekao GOSPOD ...«** (stih 32). Apostol Petar je citirao ovaj tekst u njegovoj propovedi na dan Pentakosta: **»I biće da će se svaki spasiti koji prizove ime GOSPODNJE.«** (Dela Ap. 2: 21). On je takodje stao u sred stiha, zato što drugi deo o spasenju u Jerusalimu i na gori Sionu pogađa, se nije više odnosio na vreme milosti uključujući paganske narode, već pre na vreme određeno Izraelu (Dela Ap. 15: 13-15; Rim. 11: 25-29).

Staro - Zavetni proroci su inspiracijom Svetoga Duha govorili šta bi trebalo da se dogodi prema Božijem Planu Spasenja. Tačna postavka je data slugama Novog Zaveta, koji su imali tu privilegiju da spoznaju kako da na »ispravan način podele« Sveto Pismo. Biblijsko proročanstvo ne sme nikada biti tumačeno, već mora biti vidjeno u svom navršavanju i odgovarajući postavljeno u skladu sa time.

Zadatak Pripravitelju puta je bio, da premosti Stari i Novi Zavet i da ispuni prvi deo Ilijinog obećanja. Kada je GOSPOD Isus bio na Gori Preobraženja sa trojicom od svojih učenika, Mojsije i Ilija su se pojavili. (Mt. 17: 1-12; Mk. 9: 2-13; Lk. 9: 28-36). Iako su ova dva velika proroka bili prisutni, učenici su se posle toga raspitali samo za jednog smatram za Iliju (Mt. 17: 10). Mi bi smo trebali da pitamo zašto? Naravno, da bi primili odgovor lično sa usana GOSPODNJIH: **» A Isus odgovarajući reče im: ilija će doći najpre i urediti sve.«** (stih 11). Ova izjava se s najvećom sigurnošću odnosila na **Budućnost**. U pogledu šta je pogađalo Jovana Krstitelja, GOSPOD je rekao: **»Ali vam kažem da je ilija već došao, i ne poznate ga; nego učiniše s njim šta htiješe.«** (stih 12).

Srca Božije dece moraju sada biti obraćena »Veri Otaca«, natrag na Početak, - ne knekim crkvenim očevima, ne u privatnom pomirenju, u domovima prirodnih

očeva, već k našim Apostolskim očevima vere koja je jedan put dana svetima (Juda 3) – pravo nazad k Hristu, Učenju i Praksi. Naš GOSPOD je dao odgovor onda i On nam daje isti odgovor sada. Jer ne važe više argumenti, pošto one dolaze iz rezonovanja uma. Nama je potrebno da prihvatimo samo šta je naš GOSPOD kazao i da verujemo onako kako je napisano. Prema Planu Spasenja, sve mora sada biti obnovljeno, i postavljeno u originalno početno stanje. To je obećanje Crkvi pre Hristovog povratka: to je zapovest časa. Tako stoji napisano, i tako se događa.

Sada, pre drugog Hristovog dolaska, treba da se dogodi obnova kroz jednu proročku službu. Bog sada ponovo ostvaruje spasilačku istoriju, koju je On podao i Njegovo obećanje da će ponovo poslati Iliju je »da« i »Amen« jeste se ispunilo. Ali kao što su oni uradili sa Jovanom Krstiteljem, isto su uradili sa glasnikom današnjeg vremena jer su tako hteli. Neka su blagoslovljeni oni koji mogu zaista verovati onako »kako Pismo kaže«, zato što jedino samo njima to može biti otkriveno. Ko ne veruje šta je Bog kazao i obećao, ka njemu ne može On govoriti. Ko god u svom razmišljanju zaobilazi Boga, taj Njega zaobilazi u svom propovedanju i poučavanju. Kao što je naš GOSPOD rekao u Mk. 12: 29-30 mi treba da volimo Boga potpuno, čak svojim umom. Ko god istinski veruje ono što je On rekao takodje razmišlja u skaladu sa time.

Pre povratka Hrista, Bog je nameravao da ostvari totalnu obnovu i povratak Njegove Crkve u originalno stanje. To je »TAKO KAŽE GOSPOD«. Jer o našem Spasitelju je pisano: »Kojega valja dakle nebo da primi do onoga vremena kad se sve popravi, što Bog govori ustima sviju svetijeh proroka svojijeh od postanja svijeta.« (Dela Ap. 3:21). U stihu 19 nam je rečeno: »... da dodju vremena odmaranja od lica GOSPODNJEGA. I da pošlje naprijed nerečenoga vam Hrista Isusa.« Sada je apsolutno potpuno jasno: dolaze prvo Popravka i Odmor, onda će se vratiti Isus. Amen! Ovo je izjava celog Božijeg saveta u našem vremenu (Dela Ap. 20: 27)! Ovo rešava veliku tajnu Hrista i Crkve! (Efe.3) Mnogi govore o zadnjem vremenu i o drugom dolasku, ali bez verovanja u obećanje obnovljenja i zato ne očekuju njegovo ostvarenje, oni će tako propustiti i biće strahovito razočarani. To je zaista jedno od najvažnijih obećanja i koje sada nalazi izvršenja u Crkvi Isusa Hrista. U Izaiji 28: 11 piše: »Za to će nerazumljivom besjedom i tuđim jezikom govoriti tome narodu « U stihu 12 čitamo: »ovo je počinak, ostavite umorna da počine; ovo je odmor; ali ne htješe poslušati.« Apostol Pavle upućuje na ovaj stih, ali samo spominje govorenje u drugim jezicima (1 Kor. 14: 21). Ovo se događa od Dana Pentakosta. Drugi deo, duhovno oživljavanje, Apostol Petar je prezentovao u vezi sa obećanim obnovljenjem, direktno pre dolaska Hrista (Dela Ap. 3: 20-21). Ovo se sada događa. Neka su blagoslovljeni svi koji imaju udela u tome! Poslednje duhovno budjenje i oživljavanje mora ići napred sa totalnim obnovljenjem svega. Božija Reč je jednostavno Savršena, ona samo treba da bude pravilno postavljena.

BOG DELI SA NAMA SVOJE NAMERE

Pri prvom Hristovom dolasku, učitelji su imali svoja vlastita objašnjenja, tumačenja i očekivanja. U tom vremenu su se ispunila 109 Proročanstava i predsk-

zanja iz Starog Zaveta a da religiozni učitelji to nisu čak ni primetili. Oni su u potpunosti bili okupirani svojim vlastitim programima i službama, koje su spoljno izgledale sasvim Biblijski. Hoće li se istorija ponoviti i u našem vremenu?

Na dan Pentakosta obećanje Očevu (Dela Ap. 1: 4 se sipunila izlivanjem Svetoga Duha. Od tada sva obećanja koja su dana Novo Zavetnoj Crkvi se realiziraju. Velika nada i očekivanje vernika od dve hiljade godina je bio obećani povratak Isusa Hrista (Jov. 14: 1-3), budući da je veliki događaj očekivan od svih istinskih vernika. Uvek neposredno, pre nego i za vreme kad Bog obećanja ispunjava, na zemlji se događaju nadprirodne stvari.

U vezi sa Kraljevstvom Božjim, Abraham je jedna izvanredna osoba. Bog mu je govorio na razne načine i otkrio mu se. Mi možemo videti da je ovo za beleženo u mnogo glava, počevši sa 1Moj. 12. GOSPOD mu je dao obećanje da će njegovoi potomci, koji su bili u ropstvu u tuđoj zemlji, biće izvedeni nakon četiri stotine godina. I kada se navršši vreme, Bog se javio Mojsiju u jednom nadprirodnom ognju, koji je bio u prirodnom grmu (2 Moj. 3: 2), i zapovedio mu da izvede i oslobodi Njegov narod. Nadprirodno se uvek događja tamo gde Bog ostvaruje spasilačku istoriju, što znači ovde, sa nama u prirodnoj oblasti.

» ***A Mojsije odgovori i reče: ali ne će mi vjerovati ni poslušati glasa mogega; jer će reći: nije ti se GOSPOD javio!***,« (2.Moj. 4: 1). Kao potvrda, njemu su podana dva znaka: GOSPOD mu je zapovedio da baci na zemlju svoj štap, i on se pretvorio u zmijca. Kada je uhvatio zmijca za rep, on se u njegovoj ruci ponovo pretvorio u štap. Onda mu je GOSPOD rekao da turi ruku u svoja nedra i da je ponovo izvuče napolje: Ona je postala bela i gubava. Pošto je ponovo turio ruku u nedra, ona je ponovo bila zdrava i normalna, kao što je GOSPOD rekao. Za kritičare je ovo bila sumnjičava stvar, nešto kao u pravcu sa vraćanjem. Bog ispituje misli i stavove ljudi. Neka su blagoslovljeni oni, koji nisu uvredjeni s onim što Bog zapoveda i čini! GOSPOD je rekao Mojsiju: ***»Ako ti ne uzvjeruju i ne poslušaju glasa tvojega za prvi znak poslušaće za drugi znak.***« (2Moj. 4: 8).

Sve je Pismo od Boga dano i korisno za naše učenje, da bude savršen čovek Božij. (2 Tim. 3: 14 – 17). Bog nije »JA sam bio«, već je za sva vremena »JA SAM«. Takođe čak i u našem vremenu tvori ON spasilačku istoriju. Zato mi možemo posvedočiti šta se zapravo dogodilo. Kada sam pomenuo Williama Branhama, onda sam ja to uradio jedino na takav način, na koji bih uputio na Petra i Pavla, jer je njegova služba takodje povezana sa Božijim planom Spasenja. Ja ne pripadam k onima koji njega (Williama Branhama) odbacaju, niti k onima koji ga glorifikuju. Ja sa Biblijom upoređujem ono što je Bog uradio i čineći tako ne može me niko dovesti u protivnost. Bog je uvek u pravu, i ko god veruje Njemu ne sluša argumente, jer one imaju uvek samo jedan cilj: da odbace ono šta je Bog uradio i da opravdaju svojstvene privatne poglede. Istinska Božija deca su jedino zainteresovana za ono što Bog čini prema Svojoj Reči, zato što oni u tome imaju učešća.

Za vereme službe našeg GOSPODA, religiozni lideri su rekli da je On od djavola i da je opsednut zlim duhom. U isto vreme oni su pevali svoje psalme u potpunosti odanosti, proslavljajući Boga. Izgleda šta se ovoga tiče ponavlja se u našem vremenu. Mogu svedočiti kao neko ko je lično znanje i doživljava u vezi svega što je

Bog uradio u ovom dobu, kao što su Petar, Jovan i ostali apostoli radili u njihovo vreme.

Opšte je poznato da su nebeski glasnici došli dole na zemlju pravo na početku Novo Zavetnog Saveza. Jedan anđeo je došao Zariji (Lk. 1: 8-20), anđeo je došao Mariji (Lk. 1: 26-38). Kada se dogodilo rođenje Sina Božijeg, nebeski hor se spustio na zemlju, svetlo je obasjalo celi predeo i Anđeo je dao najavu (Lk. 2: 8-15). Anđjeli su služili Isusa (Mt. 4: 11), Anđjeli su svedočili o Njegovom uskrснуću (Mt. 28: 1-10, Mk. 16: 1-8; Lk. 24: 1-12; Jov. 20: 1-18). Anđjeli su se pojavili pošto se GOSPOD uzneo na nebo, najavljući njegov povratak (Dela Ap. 1: 10-11). Stari i Novi Zavet ispunjeni su izveštajima o Anđjelima, koji su službeni duhovi, ali oni su poslani samo za službu onima koji će naslediti Spasenje (Heb. 1: 14). Svi ostali bez daljnega svakako ne veruju, i Bogu nije potrebno da budne izružen. Svi koji su određeni za večni život, u našem vremenu, poverovaće sledeći izveštaj.

Kasno u večer 7 – mog Maja, 1946, nebeski glasnik je došao do malog mesta zvanog Greens Mill, USA, da poseti propovedika William Branhama, donoseći mu božansku poruku pozivanja i slanja. William Branham je sedeo u sobi sa upravo dovoljno svetla da može čitati svoju Bibliju, kada je odjenom sobu ispunilo nadprirodno svetlo, pošto mu se približavao nebeski glasnik. Starahovito preplašen, ustao je sa svoje stolice. Nebeski glasnik je rekao. »NE PLAŠI SE. JA SAM POSLAT IZ PRISUSTVA SVEMOGUĆEG BOGA, DA TI KAŽEM, DA SU TVOJI NESHVAĆENI PUTEVI BILI ZATO DA NAJAVE, DA TE JE BOG POSLAO SA JEDNIM DAROM, BOŽANSKOG ISCELENJA, KA LJUDIMA SVETA. AKO BUDEŠ ISKREN I PRIDOBIFEŠ LJUDE, DA TI VERUJU, NI JEDNA BOLEST NEĆE OPSTATI PRED TVOJOM MOLITVOM, ČAK NI RAK.« Anđeo je dalje rekao: »KAO ŠTO SU MOJSIJU BILA PODANA DVA ZNAKA I TEBI SU PODANA DVA ZNAKA ...«

Prvi znak je bio, da je on trebao da drži desnu ruku, bolesne osobe koja čeka da se za nju obavi molitva u njegovu levu ruku. Bolest, bi naprimer kao tumor, rak itd, bi se tada pojavio na pozadini njegove ruke, vidljivo bolesniku. Onog momenta kada bi bolesna osoba bila izlečena, bolest bi iznenada nestala sa njegove ruke. Anđeo je naglasio: » ČAK NI RAK NEĆE OPSTATI PRED TVOJOM MOLITVOM«, I tako je i bilo. Najveći broj bolesti koje su bile izlečene bili su slučajevi raka. Nebeski glasnik je dalje objasnio, »AKO ONI NE MOGU VEROVATI OVOM PRVOM ZNAKU, VEROVAĆE DRUGOM.«, i bilo je tako. Drugi je bio dar razotkrivanja misli i namera srca i otkrivenje, pomoću kojih su otkriveni detalji iz života osobe za koju je trebalo da se moli što bi mu sve bilo prikazano u viziji. Videći sve ovo bolesnik bi u samom tom trenutku dobio snažnu veru i uverenje da je Sam Gospod tu prisutan i tako bi dobio izlečenje. Medju njima je bilo mnogo slučajeva raka i od kojih su doktori digli ruke.

Moćno probudjenje je počelo na isti način kao i služba našeg GOSPODA: Slepí su mogli videti, hromi su mogli hodati, gluvi su mogli čuti i nemu su mogli govoriti. Anđeo mu je objasnio šta se dogodilo u Jov. 1 i 4, tvrdeći da je proročikidar i znak bio » Znak Mesijeg«, kao što je to bilo u danima Sina Čovečijeg. On je govorio o Filipu i Natanaelu, o Andreji i Petru, i od žene iz Samarije kod Jakovljevog izvora.

Kada ih je prvi put sreo, GOSPOD Isus je svakom rekao nešto o njihovim životima što nije mogao znati jer ih nije poznavao: o imenima, okolnostima i o životnim odnosima. Nekoliko miliona ljudi je posvedočilo o ovoj nepogrešivoj službi u drugom delu ovog prošlog stoleća, kroza što je Bog stvorio novi početak u našem vremenu. Stotine originalnih poruka na trakama i na skupova na kojima su se održavale službe isceljenja još uvek svedoče o tome, tako da se svi mogu uveriti u istinitost ovog izveštaja i takodje o izvanrednoj službi koja se dogodila. Na taj način nam je Sam Bog doneo poslednje probudjenje na jedan nadprirodan način, i mi smo se vratili biblijskim vremenima.

Sve se dogodilo kao u Isusovoj službi. Pri tome se u glavnom nije radilo za isceljenje tela, naglasak je bio postavljen na Spasenje duše. Isceljenje tela je nešto dobro, podizanje iz mrtvih je nešto bolje, ali oni koji su s vremena na vreme bili isceljeni i podignuti iz mrtvih su se ponovo razboleli i eventualno u svakom slučaju umrli. Ali ono šta Bog uradi u unutrašnjosti čoveka je urađeno za čitavu večnost. Spoljašnja potvrda vodi srca ljudi do toga da se otvore pokretanju Božijeg Duha i da prime Božiju Reč.

Isus je počeo Svoju službu sa rečima: »izidje vrijeme i približi se carstvo Božije.« (Mrk. 1: 15). On je služio i poučavao (Dela Ap. 1:1). Tako je to bilo prilikom probudjenja službe Isceljenja i Spasenja, što je Bog započeo posle II Svet-skog Rata, budući da je to bila služba direktno povezana sa Planom Spasenja. Sada se vreme ponovo ispunilo i nadprirodne stvari su se dogodile tako obilno kao što to nikada ranije nije bilo na zemlji, ali naravno po biblijskoj Mustri. Glavna svrha svega toga je kompletna totalna korektura svih grešaka, promena direkcije, izvođenja od svih nebiblijskih učenja kao i prakse i konačnog povratka božanskog originala. Crkvu je milostivo posetio sam Bog, budući da je On ovlastio jednog čoveka da nam donese poruku časa. Otkrivena i živa reč još jednom je postala originalno seme. Nadprirodna potvrda je bila Božije delo, kao što je to bilo u službi Sina Čovečijeg. Ko god ovo sada prelazi i ne veruje, ne bi ni onda verovao .

SVEDOCI U NAŠEM VREMENU

Kao pisac ove brošure mnogo puta sam upoznao mnoge vremenske svedoke, koji su doživeli ovu jedinstvenu službu u samoj njenoj početnoj fazi upravo od njenog početka. Ne samo jednom, već kroz mnoge godine oni su bili svedoci, od toga šta je Bog uradio u našoj generaciji. Među njima su pripadali poznati ljudi Gordon Lindsej (Gordon Lindsay), Demos Šakarijan (Demos Shakarian), David DuPlesis (David DuPlessis) i mnogi drugi Severno Američki evangelisti. Mnogima od njih sam bio prevodilac. Mogli bi smo pozvati većinu njih koji su još živi. Odlučio sam da izaberem širokosvetki renomiranog evangelistu Pošt. T.L. Osborna da posvedoči. Ono što je rekao 26 – tog Januara 1966 na memorijalnoj službi koja je održana u vreme kada se on vraćao posle smrti Willim Branhama je sledeće rekao:

»Ovo je bila generacija svršetka. Nešto je moralo da se dogodi. Ona nije mogla da prođe onako kako su otišle prošle generacije. Ovo je Ta! Zato, je Bog učinio nešto, u Njegovoj božijoj milosti, pri čemu je On na neki način zakora-

čavaujući iznad granice obične mere, On je predodredio da u ovom vremenu ponovo pošalje ovog proroka.

Neki će ljudi da misle, da je hulenje ili van doktrine (a to sigurno nije slučaj), ali Bog je ponovo došao u ljudskom telu i rekao: >Očigledno im moram ponovo pokazati. Ponovo ih moram podsetiti. Oni još jednom moraju videti. Još jednom oni moraju saznati, kakav je stvarno Bog.< I On je zakoračio dole i poslao jednostavnog čoveka - jednog Proroka, ali ovoga puta više nego proroka. Ovoga puta >Isus - čoveka <.

Ilija nije bio to. Ovo je više od onoga, što smo ikada videli! Mojsije nije bio to, zbog različitih religioznih sistema u kojima je živeo, to nije moglo biti ono što smo mi videli. Više od toga:> Isus - čovek<, jedan čovek pun Boga, ali poslat kao poseban znak generaciji – ovoj generaciji. Nadprirodni znak, i jedna nesvakidašnja mera.

Zašto? To je bilo jednom uradjeno ranije, zašto ponovo treba da se dogodi? Da bi se probudila ova poslednja generacija! Da još jednom bude preteče; još jednom, da bi smo bili sigurni da je izveštaj jasan, da bi smo bili sigurni da nema izvinjenja, i da bi smo bili sigurni da se Bog ponovo demonstrirao; da bi smo bili sigurni da ne može biti greške, i da bi smo bili sigurni da nam je ponovo dano do znanja kakav je Bog, kakav je bio Isus, i o onome šta Bog čini u telu. Da bi smo bili sigurni da je ova generacija, koda koje bi trebao da dođe Kralj, da bi mogla bez pitanja, znati kako to mora biti, kakav posao mora biti uradjen, i kakav sluga mora biti. Da bi smo tako znali šta naša misija treba da prikaže, šta je naše svedočanstvo, kako mi treba da ga prikažemo i da ga izvršimo, šta treba da uradimo, i kako da delujemo. Još jednom da budnemo bez izvinjenja, preko svake mere. On je bio predhodnik Njegovog drugog dolaska.

Prve večeri kada sam po prvi put u životu video službu propovednika Williama Branhama, nisam čuo glas, nisam znao da je o njemu to rečeno, i nisam znao da je glas sa neba govorio njemu te reči. Nisam znao ništa o tome. Nisam bio ni sa jednim propovednikom, koji su mu verovali, jer većina onih sa kojima sam bio mu nisu verovali. Ali kao jedan glas - i ipak ne kao glas - ja sam to čuo. Ja sam to znao. To mi je došlo: > Kao što je Jovan Krstitelj bio poslat da bude predhodnik Njegovog Prvog dolaska, William Branham je poslat da bude predhodnik Njegovog drugog dolaska.< Ja sam to upoznao.

Ja sam bio jedan neiskusni mladi propovednik. Nisam bio teolog. Nisam poznavao Pismo. Zašto sam ovo znao, ne znam; ali ja sam to znao. Rekao sam, »Hvala Bogu, on mi je ukrstio stazu. Hvala Bogu, ja sam saznao. Hvala Bogu, ja sam shvatio.< Nije za to bilo potrebno deset noći, samo jedna.

Ova generacija traži znak, drugi znak, i još jedan! Jedan je dovoljan! Jedan je više nego dovoljan!

Pošto Bog želi, da budnemo sigurni, da mi ne izneveravamo u poznavanju nepromenljivosti Njegovog zaveta, uradio je to ponovo u dvadesetom veku, ka generaciji koja jezato odredjena da Njegovoga povratka doživi. Ova generacija mora znati. Ova generacija mora biti generacija koja neće imati

izvinjenja, jer je njoj zadatak udodeljen da uradi. Tako, On je zato poslao neobičnu ljudsku posudu, praćen nadprirodnim znacima, da privuče pažnju i ovoj neposlušnoj generaciji, da pogleda gore, razmisli, istraži, i premisli.

Tako se pojavio, oreol svetlosti koji se javio prilikom njegovog rođenja, zvezda, andjeo, dar razotkrivanja misli srca, darovi – sve ovo je podano sa jednom svrhom. Radi čega? DA NAM PONOVO POKAŽE BOGA! Da nam ponovo da ono što nam je pokazao u Isusu Hristu, kada je On došao u obliku ljudskog tela; i da nas poslednji put podseti. Kao Isus, brat Branham je ponovo demonstrirao samu onu stvar koja je prouzrokovala da čovek veruje da je istinski Mesija došao.

On je bio i vidioc: on je video. On je živeo u oba sveta, i vidljivom i nevidljivom u isto vreme, i praktično on je svo vreme živeo u obe oblasti. Isus je rekao: *>Zaita , zaista vam kažem : sin na može ništa činiti sam od sebe nego što vidi da otac čini; jer što On čini ono i sin čini onako.<* Ovde u dvadesetom stoleću nastupa Brat Branham i čini tačno isto. BOG U TELU, ponovo ukrštajući naše staze; i mogli to nisu poznali. ONI GA NE BI SPOZNALI DA SU BILI OVDE KADA JE BOG UKRŠTAO NJIHOVE STAZE U TELU KOJE SU ONI ZVALI ISUS HRISTOS! Ljudi se nisu izmenili. Oni koji su onda postavljali pitanja, postavili bi pitanja i danas. Oni koji nisu verovali onda, ne bi verovali ni danas. *>Sin ne može ništa raditi sam od sebe, već samo ono što vidi da Otac čini. Jer što god čini Otac, to isto čini i Sin. Jer Otac ljubi Sina i sve mu pokazuje*
<

On je video čudesa pre nego što su se ona dogodila. Isus je video hromog čoveka koji je 38 puta bio kod banje ali nikako nije uspeo da udje u njega. Isus je sve ovo video pre nego što je tamo došao, stao je tamo, i rekao mu da ustane.

On je video kako je Lazar ustao iz mrtvih pre nego što se to dogodilo. On je to već sredio sa Ocem. Bilo je samo jedno ponavljanje.

On je video Natanaela pre nego što ga je Filip uopšte i pozvao, kada je bio preko pod smokvom, pre nego što su se oni uopšte obratili.

On je tačno unapred kazao kako će učenici ići po ulicama i sresti jednog čoveka koji nosi krčag vode. On je rekao da oni treba da ga prate i da će tamo naći jedno vezano magare, i On im je takodje rekao da dovedu to magare. On je sve to video pre nego što se dogodilo.

Takav je bio život Williama Branhama. Tačno onako kako to čitamo u Pismu. Onda su ljudi čuli da je Brat Branham naglasio, i kažu: *>To više danas ne važi.<* Ali nije više tačno. Kako oni to danas ne veruju; oni to ne bi verovali ni onda. Ali Bog je ponovo došao, ponovo je ukrstio naše staze, i ponovo nam pokazao kakav je Bog - čovek stvarno, kakav je Bog, kakav je On u telu, i kakvo je novo stvorenje stvarno.

Vidite vi, šta je ovo? Ovo je novo stvaranje na delu. On je imao dara otkrivanja misli srca, kao što je Isus razotkrio misli žene kod izvora a takodje i njen život. I koliko puta ste vi sedeli i divili se u čudu? Ako verujemo kada čitamo Bibliju od nekoliko stvari za koje smo čuli da je Isus uradio, kako može

biti da nećemo imati opravdanja kada smo sedeli noćima i videli da su se stvari ponovile - ne jednom, već više puta - na isti savršeni način na koji ih je Isus činio? Tačno! Kako bi moglo biti da neko to vidi a da ne veruje, je nešto što je iznad mojih moći svatanja.

Brat Branham je poznao bolesti. On je to znao bilo gde da je bio pre nego što bi mu to bilo ko rekao. Na isti način Bog zna sve. To je Bog u čoveku, demonstrirajući Svoje znanje – ono šta On jeste, kako On prelazi sve prirodne prepreke, i ništa Njemu nije nemoguće.

On je osetio kada je sila izašla iz Njega. Koliko njih je selo i posmatralo kada je Brat Branham kružio okolo i rekao: >Tamo je ona! Tamo je on!< Samo jednom u Bibliji je mala žena ovo doživela. Naravno mi zaista imamo činjenicu za koju je kasnije svako čuo, i svi oni su to dobili; ali samo jedan slučaj je detaljno opisan. Ali moje oči su videle više slučajeva, i neki od vas ste videli stotine slučajeva! Kako onda ja mogu da ne verujem?

Ovo meni ne donosi doktrinarnu prepreku. Ovo mi jednostavno govori da ono što se dogodilo onda događa se i danas. Moj Bog je nepromenljiv.

Ovim znacima je u Bibliji posvedočeno da su pagani dovedeni do poslušnosti rečju i delima kroz moćne znake i čudesa Duhom Božijim. Nismo li mi gledali i videli kako je narodno mnoštvo dolazilo k Hristu budući da su oni videli čudesa i pokajali se zbog svojih greha, povikali za Spasenje, i primili su večni život, ne samo ovde, već i ljudi van zemlje približno do 30 000 njih svakog dana, stojeći da prime život Isusa Hrista, zato što je Bog ukrstio njihovu stazu u ljudskom telu i na taj način otkrio Sebe?

Jeli ovo jedna misterija? Ovo nije misterija, ovo je čudo Božije! Jeli ovo stvar oko koje bi se trebalo doktrinarno raspravljati? Ovo je stvar da se da slava našem Bogu, Koji je ponovo došao u ljudskom telu u našoj generaciji. On je došao u telu u sve nas, ali na neobičan način u ovom čoveku, koji je bio Njegov prorok za ovu Generaciju, jer je On njega pratio ovim nadprirodnim znacima koji su bili namenjeni tome da još jednom privuku pažnju, i svet se probudi. «Ovde mi završavamo sa svedočanstvom Pošt. T.L. Osborn-a, koji je širom sveta poštovan kao najuticajniji evangelista »prvog talasa probudjenja.«

Mi smo sigurno zahvalni za izvrsno svedočanstvo Pošt. Osborna koji je bio jedan od prvih koji su direktno doživeli uticaj Božijeg nadprirodnog delovanja. Ista prilika je data meni, jer sam takodje bio svedok vlastitim očima ove izvanredne službe. Od 1955, kada je brat Branham došao u Evropu i propovedao u Karlsruhe-u, Nemačkoj, i Cirihi, Švajcarska, pravo do 1965, kada je uzet da bude sa GOSPODOM. Prisustvovao sam na mnogim od njegovih nacionalnih i internacionalnih skupova, i doživeo šta je Bog učinio s tim sam dobro upoznat. Posle propovedi, Brat Branham se prvo molio za one koji su prihvatili Hrista kao svog ličnog Spasitelja, onda se molio za bolesne. To je bilo onako kako je Pošt. T.L. Osborn svedočio. Čovek Božiji nije pitao one koji su bili bolesni koju bolest imaju ili radi čega on treba da se moli. Nadprirodno svetlo bi došlo iznad osobe za koju se molio i sve to mu je pokazano u viziji, kao što je bilo kod našeg Gospoda u proročkoj službi Sina Čovečijeg (Jov. 5: 19-20). On je rekao onima koji su bili u molitvenoj liniji od čega

su patili i razne detalje iz njihovih života. Mnogo puta je u viziji video ime određene osobe, grad iz kojeg je ta osoba došla, ulicu i čak broj kuće u kojoj osoba živi - kako mu je Bog pokazao. Zato je on sa puno istinitosti mogao da kaže: »TAKO KAŽE GOSPOD«. I *bilo* je hiljadu puta nepogrešivo »TAKO KAŽE GOSPOD« Bog je jedini Koji poznaje svaku osobu. William Branham je bio jedan vidioc, onako kako je to opisano u Bibliji.

Ova služba se nije dogodila negde u nekom udaljenom ćošku zemaljske kugle. To se dogodilo na velikim skupovima u raznim zemljama širom sveta. Čak tamo gde Brat Branham nije govorio jezike zemlje u kojoj je bijo, već je koristio prevodioca, sve što mu je bilo otkriveno o svakoj osobi je bilo tačno, dokazana istina. Milioni njih su bili očevidci i čuli širom sveta. Zaista, to je bio Isus Hristos u našem vremenu, koji je Sebe manifestovao kroz jednog čoveka, kao Istog sa istim Zankom Mesije. Kao što je bilo sa Jovanom Krstiteljem, mi se još jednom ne bavimo sa čovekom, već sa jednom obećanom službom određenom od Boga i od Gospoda lično urađene službe. Zato ne glasi pitanje: »Kakav stav mi zauzimamo prema Branhamu?«, već pre: »**Kako mi stojimo pred Bogom?**«, gde je nadprirodnim načinom kroz jednu prirodnu posudu prikazao. Novi Zavet je počeo sa obećanom službom da pripremi put GOSPODU, i Novi Zavet se završava obećanom službom da sve obnovi u Nevesti.

NADPRIRODNO POTVRDJENJE ZAHTEVA ODLUKU

Ako pogađa i istina, da je William Branham od svog rođenja bio određen da bude prorok i glasnik Božiji u ovom poslednjem crkvenom dobu, onda je to bila suverena odluka Božja kao što je bilo sa svim Njegovim slugama u prošlosti (Jer. 1:5).

Ako je istina – i to jeste istina – da je nadprirodno svetlo, u obliku oblaka ušlo kroz otvoreni prozor otprilike dva sata posle njegovog rođenja 6 Aprila u 5 sati ujutru, 1909, upravo kružeći iznad deteta, što su njegovi roditelji i baka koja je bila i babica mogli videti, mi nemožemo preći preko toga?

Ako je to istina, da je malom Biliju kada je imao 7 godina moćni glas rekao, glas koji je dolazio iz pravca jedne visoke topole, rekao mu je: »Nikada nemoj piti, pušiti ili na bilo koji način uprljati svoje telo, jer kada narasteš, nalazi se jedno Djelo za tebe da uradiš«, možemo li mi proći pored toga?

Ako je to istina, da mu je Bog pokazivao vizije od njegovog ranog detinjstva, za koje je dokazano da su 100% tačne, onda je sigurno da to nije bio jedan čovek, već Bog u čoveku, kao što je Pošt. T.L. Osborn rekao.

Ako je on zaista poslat sa jednom porukom obećanja, i otkrivene Božije Reči, kao što je obećano da će predhoditi drugom Hristovom dolasku, onda svi koji imaju uši treba da čuju i da prihvate, šta Duh govori crkvama.

Takodje je istina, ono što je Pošt. Gordon Lindsay zabeležio u svojoj knjizi. 24 – tog Januara, 1950, na skupu u Hjuston Koloseumu, Teksas, gde je prisustvovalo približno 8000 ljudi, spustilo se nadprirodno svetlo. Neki od prisutnih su mu rekli da su videli kako iznad njegove glave od Wilijama Branham lebdi svetlo. To je bio Bog koji je svedočio o Svom sluzi i proroku. Ovo je predhodilo javnoj raspravi na podi-

jumu koja je održana između Pošt. W.E. Best – a, koji je otvoreno poricao mogućnost božanskog lečenja u naše vreme, i Pošt. F.F. Bosfort-a, Willam Branhamovog saradnika, koji je insistirao da su i jedno i drugo, i Spasenje i božansko izlečenje, deo istog otkupljenja. Takođe su bili prisutni dva fotografa kritičara, Gosp. James Ayers i Gosp. Ted Kippermann, koji su po nardjenju Pošt. Best-a trebali da snime fotografije. Posle razvijanja filmova, ni jedna fotografija nije prikazala svetlo iznad glave Branhama, samo ona koju je uzeo Gosp. Ayers kada je William Branham došao do propovedaonice. Čovek Božiji je rekao: »Ja se ovde ne nalazim da ja sebe zastupam, GOSPOD ISUS Koji me je pozvao poslao će me zastupiti.« To je bio trenutak kada je slika bila uzeta. Negativi su bili razvijeni od strane J. Ayers-a lično u Daglas Studiu u Hjustonu, i njihova autentičnost je potvrđena od strane George J. Lay, Istraživača u birou za Sumljive Dokumente u Vašingtonu (Question Documents), Zar se mi u krajnjoj liniji ne bavimo stićem što je Bog uradio? Ja, pisac ove brošure, sam video sliku sa vatrenim stubom u »Holu Umetnosti« u Whashington D.C. u Decembru 1969. Zato znam da je to postalo dostupno javnosti. Službenik koji mi je to pokazao nije bio svestan značenja te fotografije, zato što ispod nje nije bilo napisano objašnjenje. Osetio sam tugu i pomislio u sebi: »Ko primećuje nadprirodna Božija dela i njihovu svrhu?« Zar nije Sam GOSPOD potvrdio stime da je On isti juče, Onaj isti koji je vodio decu Izraela 40 godina vatrenim stubom - i svetlošću (2Moj. 13: 21-22, Neh.9: 12-20)? Nije li On isti Onaj Koji je sreo Pavla na putu za Damask u nadprirodnom svetlu koje je bilo jače od dnevne svetlosti i dao mu dobro poznatu narodbu (Dela Ap.9)?

Ako je to istina, a to jeste istina, da se 28 - mog Februara, 1963, nadprirodno svetlo spustilo na Planini Zalaska Sunca u Arizoni gde su sedam andjela – kerubima - bili obasjani tom svetlošću, onako kako je to u jednoj viziji pokazano William Branhamu 22 – gog Decembra 1962, onda se to dogodilo sa ciljem da privuče pažnju Celog sveta na ono šta Bog čini. Oblak, koji je pokazivao svoju boju na plavom nebu, je bio toliko neobične veličine, visine, oblika i boje, da su mnogi posmatrači njega snimili. Meteorolog, Dr. James E. McDonald iz »Instituta of Atmospheric Physics« (Institut za Atmosferu) u Tusonu, je ispitao fotografije tog fenomena i nije mogao pronaći logično naučno objašnjenje. Prema izveštaju, misteriozni oblak je ostao da svetli još 28 minuta posle zalaska sunca, mogao - vidi tačno iznad mesta gde se nalazio William Branham.

Dobro poznati stručni časopis »Science« (Nauka), izdanje od 19-tog Aprila 1963 i časopis »Life« (život) od 17-tog Maja, 1963, koje imam u svojoj kancelariji, dali su članak o tome. Jedan naslov glasi: » ...I Misterija Visokog Oblaka u Vidu Prstena«. Za neverne je to bio misteriozni prsten na nebu, za istinske vernike to je bio biblijski znak, uporediv sa nadprirodnom svetlošću koja je obasjala celu oblast Vitlejema (Lk. 2). Isus je bio uzet gore na Nebu u nadprirodnom oblaku (dela Ap. 1: 9). I kada se On bude vratio nazad da valda, to će ponovo biti na tom nadprirodnom oblaku (Mt. 24: 30; Lk. 21: 27; Otk. 1: 7-8), onda će ga svako oko ugledati. Bog se sigurno ne igra. Mi još uvek živimo u Biblijskim danima! Zato neće nam biti neobično da Bog deluje na nadprirodan način. Kojoj svrsi to služi, da se propoveda o stvarima koje je Bog uradio u prošlim vremenima, kada zaobilazimo ono što je On

uradio u naše vreme i još uvek to radi danas? Jeli On Bog od juče »Ja sam bio«, ili je On isti »JA JESAM« danas i zauvek?

Ako je istina – a to jeste istina – da je Brat Branham bio tamo na planini kada je svetlosni oblak došao dole, u kome se u formi piramide pojavilo sedam andjela pred njim lebdela, i rečeno mu je od sedmog andjela: »VRATI SE U DŽEFERSONVIL ODAKLE SI DOŠAO, JER JE DOŠLO VREME DA SEDAM PEČATA BUDU OTVORENI.«, onda je to trebalo za nas da bude od velikog značaja. Od 17-tog do 24 - tog Marta, 1963, William Branham je govorio o sedam pečata u Knjizi Otkrivenja. O tim stvarima o kojima su Severno Američki evangelisti imali saznanje - Oral Roberts i T.L. Osborn - i ostali iz »prvog talasa«, ali su oni to Svetu zatajili i nikada o tome nisu ništa napomenuli. Ono šta Bog ima da kaže i šta čini očigledno ne odgovara javnosti njihovim programima, iako oni prepoznaju izvanredno ovlašćenu službu Božjeg čoveka. Da li ih je nadprirodno svetlo zaslepilo, zato što su išli protiv toga? Mi moramo hodati u svetlu, jer jedino onda će Njegova Reč postati svetlost našoj stazi.

Mi sada živimo u vreme kada stvari, koje su napisane u Bibliji, posebno u knjizi Otkrivenja, dolaze do ispunjenja. Lav Judinog plemena je pobedio, Jagnje je uzelo puno tajanstvenu knjigu i otvorilo pečate. Ta knjiga nije bila određena za to da budne zauvek zatvorena, samo do svršetka vremena (Dan 12: 4+9). Mi sada živimo u tom vremenu. Kada je se vreme bilo navršilo, Bog je otkrio sve što je bilo skriveno u Njegovoj Reči. Ovo je živa realnost za Crkvu Nevestu. Bog je uradio nadprirodnim načinom i Njegovom narodu treba reći o tome.

Godine 1946 svet još nije ništa čuo za sve ostale kasnije poznate evangeliste. Tokom sledećih godina, stotine propovednika su bili nadahnuti na Branhamovima - skupovima, kada su videli Božije nadprirodno delo svojim vlastitim očima. Ljudi kao Oral Roberts, T.L. Osborn, Tommy Hicks, Morris Cerullo i mnogi drugi su bili među njima. U godini 1950 – toj, Pošt. Gordon Lindsay je objavio knjigu »William Branham - čovek poslat od Boga«. On piše o izvanrednim skupovima, koji su odražani u raznim zemljama tokom 1946 – te godine do rane 1950. Za nekoliko godina, isti autor je informisao čitaoce u svojoj publikaciji »Glas Isceljenja«, i kasnije »Hrist za Narode«) o stvarima, koje su se događale kroz ovu izvanrednu službu; ostali izdavači su uradili isto. Ali sve do ovoga dana, izgleda da se niko od njih ne raspituje o pravoj glavnoj svrsi koja je povezana sa ovom službom. Ali to bi trebalo da bude naša briga. To je upravo o čemu se radi. Nažalost, svi evangelisti više vole da ostanu u svom klasičnom tradicionalnom Hrišćanstvu i samo se koncentrišu na Božansko lečenje, ali ne na propovedanje istinite Božije Reči. Uprkos moćnim stvarima koje su videli svojim vlastitim očima, oni ne prepoznaju Božansku svrhu prisutno što Bog sada čini među Svojim narodom a što je u skladu u Reči Njegovoj.

Evangelisti, posebno oni iz »prvog talasa« (1946-1965), koji su primili svoje nadahnuće kada su videli nadprirodna Božija dela, preuzeli su veliku odgovornost na sebe, zato što su prećutali ljudima ono što je Bog ustavari uradio u našem vremenu. Mi treba da uvidimo da se ne radi o čoveku, već o Samom Bogu, Koji je u Svojoj suverenosti dao naredbu i poslao Svog proroka - glasnika. Nadprirodno je Božije

delo – ne nešto što čovek može uraditi – da privuče pažnju ljudi na ono što On ima da kaže. Ono što je naš GOSPOD rekao u Jov. 14: 12 se dogodilo: **»Zaista, zaista, vam kažem, koji veruje Mene, djela koja Ja tvorim i on će tvoriti i veća će od ovih tvoriti...«**

ZNACI POKAZUJU NA CILJ

Sada se naglasak nalazi na čistoj Božijoj poruci, večnom Evandjelju. Mojsije nije imao samo znake kao potvrdu, on je imao Božiju poruku za Božiji narod Izrael:» Pusti Mojega naroda, da mi posluži!«, izlazak se dogodio. Jovan krstitelj je imao poruku da pozove Nevestu, kao prijatelj ženikov (Jov. 3: 28-36). Apostol Petar je imao istinsku poruku, kao što je nju imao Apostol Pavle. Pavle je sebe nazivao Hristovim poslanikom. On je izjavio, »Mi smo poslani mjesto Hrista.« William Branham je bio ta vrsta direktnog Poslanika - jedan čovek poslat od Boga. U svom svedočanstvu, Pošt. T.L. Osborn je procenio njegovu službu većom od Mojsijeve i Ilijine. Prvobitno, svi široko - svetski poznati evangelisti su uradili isto. Jeli to bilo zato što su oni ostajali pri svojim učenjima, pa se nisu mogli složiti sa Biblijski zasnovanom objavom i onda su sve više odstupali? Oni su njega ismevali u očima ljudi i počeli da o njemu šire razne priče, naročito pošto je bio uzet da bude sa GOSPODOM. I to uprkos jedinstvenom nadprirodnom potvrdom, u koju su oni i danas uvereni! Oni znaju da je to jedino moglo biti uradjeno od strane Boga, ali ipak ostaju u falsifikovanom, izvrnutom tradicionalnom Hrišćanstvu sa svojim učenjima.

Tako šta je stvarna originalna poruka, ona koja treba da nam pokaže put u zadnjem vremenu? Da li mi treba da čekamo na drugog čoveka da dodje u našoj generaciji? Postoji li drugi, koji bi mogao dati svedočanstvo o danu, mestu, i vremenu kada je on božanski pozvan i poslat po direktnoj naredbi Boga, da govori u mesto Hrista? Ne, nema takvoga drugoga, inače bi smo mi o tome čuli. Samo iz usta onoga koji je direktno poslat od Boga je dolazila istinita Božija Reč, nepreljubotvorna kako je iz usta Božjih izašla u svojoj punini.

U Decembru, 1965, kada je William Branham bio uzet u Slavu, on nam je ostavio Božiju poruku, otkrivene tajne Božije Reči, od Mojsijeve do Otkrivenja. Sve skrivene tajne Božije Reči su bile otkrivene. Svetski poznati evangelisti su bili oduševljeni sa službom isceljenja, ali nisu shvatili da je poruka Božije Reči bila poslata da sve vrati na svoje pravo mesto i da donese totalnu nadoknadu koja mora da sledi. Sada nam je rečeno o »trećem talasu probudjenja«, ali nigde nije postojao jedan očigledan upznavajući. Božanski cilj. Zar svaki evangelista i karizmatski govornik ne prikazuju svoja učenja, u skladu sa denominacijom kojoj pripadaju? Zar neki ne koriste preimućstvo časa i grade svoja vlastita kraljevstva vredna milione i milione dolara unutar Kraljevstva Božijeg? Ali gde i kako Hristos gradi Svoju Crkvu? Nisu li oni uspešni sa svojim Biblijskim školama, seminarima propovednika i čak univerzitetom? Zar svi oni ne grade svoju vlastitu široko - svetsku mrežu, predstavljajući svoje programe? Zar nisu svi oni koji zavise od njih uhavčeni u zamku takvih asocijacija? Uvek izgleda moguće prikazati nešto prekomerno spektakularno da bi se kreirao entuzijazam. Naravno, poseban naglasak je stavljen na isceljenje i znake. Na taj način im je moguće privući bolesne ljude na svoje skupove. Svi su uvereni da čine Bogu

veliku službu, čak iako oni nisu u Njegovoj volji. Ali moguće je učiniti Bogu »vlastitu« – službu, a da to nije Njegova volja.

Generalno, ljudi još uvek veruju u čudesa, posebno u Katoličkim zemljama. Statistike to dokazuju, pošto milioni ljudi posećuju mesta hodočašća svake godine. Čak Papa Jovan Pavle II regularno obavlja svoje hodočašće do Fatime, da se zahvali Mariji »koja je čudesno skernula metak« prilikom pokušaja atentata na njega. Ali mi moramo da pitamo, ko propoveda istinitu Božiju Reč, ceo Božiji savet? Ko u velikim ratnim pohodima objavljuje isto Evandjelje koje su objavljivali Petar i Pavle? Ko uči, onako kako su oni poučavali? Ko krštava onako kako su oni krštavali?

Prvi korak vere je bio pokazan onima koji su tražili Spasenje upravo u prvog propovedi na dan Pentakosta. Mnoštvo je bilo dotaknuto Božjim Duhom pod uticajem propovedi koju je propovedao Apostol. Slušaoci su postavili samo jedno pitanje i dobili su veoma jasan odgovor: »***A kad čuše, ražali im se u srcu, i rekoše Petru i ostalijem apostolima: šta ćemo činiti, ljudi braćo? A Petar im reče: pokajte se, i da se krstite svaki od vas u ime Isusa Hrista za oproštenje grijeha; i primićete dar svetoga Duha;...***« (Dela Ap. 2:37-40). Oni nisu čuli priče, već propoved, baziranu na Božijoj Reči, i veoma jasno im je pokazan put Spasenja. Oni su odmah tako sledili, uzimanjem prvih koraka vere: »***Koji dakle rado primiše riječ njegovu krstite se; i pristade u taj dan oko tri hiljade duša.***« (stih 41).

Propoved je dirnula srca slušalaca i Duh Božiji je veličanstveno proizveo pokajanje. Na takav način se čak i danas obavlja istinsko obraćenje. Oni koji istinski veruju i koji su spašeni, bivaju kršteni u vodi, prema Bibliji, i primaju Svetog Duha. To je uzor koji je nadjen u Bibliji i važi čak i danas. I sve ostalo drugo jesu zamena doživljaja predstavljenih od strane ljudi, s čime ljudi imaju jedno emocionalno iskustvo, ali njihova duša nije spašena. Oni su pomazani, ali nisu nanovo rodjeni. Za mnoge stvari se dobro mislilo, ali ako one nisu u skladu i strane Bibliji, one dokazuju i predstavljaju pogrešno krivodjstvo. Još jednom su nam pokazana uska vrata i tijesan put, kao u početku. Sve što je krivo neka budne pravo i sve što je pogrešno mora se izbaci. Vreme se ispunilo, poslednji poziv ide napred kroz istinsku objavu večnog Evandjelja Isusa Hrista, našeg GOSPODA (Mt. 24:14; Otkrv14:6).

Pismo se mora u svemu ispuni, čak i sa onima koji prikazuju znake i čudesa kao što su Janije i Jambrije činili, ali ipak zauzimaju stav protiv Reči Istine koja je propovedana od strane čoveka poslanog od Boga u našem vremenu. Pavle, koji je video zadnje vreme u Duhu, predskazao je da će se tako dogoditi. Istinsko učenje o Božanstvu, vodenom Krštenju, večera GOSPODNJA, Grehovni pad i ostali predmeti, kao što se to nalazi napisano u Bibliji, u našem vremenu su postavljeni na Svećinjaku, generalno su proglašene kao da su netačne, a sopstvena tradicionalna crkvena učenja izneti u smatranju da su ispravne. Pojedinaac može pronaći njihovu tvrdnju u veri o Božanstvu itd. pravo do početka »Nikejske Veroispovesti«, ali o konceptu svega toga je odlučeno na koncilima i nije u skladu biblijski apostolski i što su rekli Apostoli u Bibliji. Šta istinski Božiji čovek ima zajedničkog sa tom vrstom veroispovesti? Apostolska Biblijska doktrina je jedina prava konfesija. Mi svi smo rodjeni u religioznim falsifikatima, ali zašto ostajemo u njima, kada stime samo produžavamo staru tragediju?

Šta ima Bog da kaže Novo - Zavetnoj Crkvi je već napisano, kompletno i zaključeno, ništa ne može biti dometnuto ili izmenjeno (Gal. 3: 15; Otkrv. 22). Čas istine je došao i mi postavljamo pitanje, baš kao što je prorok Izaija postavio u glavi 21: **»Stražaru! šta bi noćas?»** Odgovor je: **»doći će jutro, ali i noć.»** Mi se više ne nalazimo u večernjem vremenu u Danu Spasenja, već smo dostigli ponoćni čas. Ponoći krik zvuči sve jače: **»Eto Ženika gdje ide, izlazite mu na susret !«** (Mt. 25). Nama je sada potrebna mnogo viša direktna veza sa Bogom i doleivanje Svetoga Duha da bi smo održali svoje lampe upaljenije. Istinska Crkva sada mora biti pozvana van svih od ljudi stvorenih, nebiblijskih sistema i biti odvojena od falsifikata da bi postala Reč – Nevesta, baš kao što je Božija Reč postala telo u Mladoženji.

Vera Božije dece će sada biti nadoknađena, ka veri naših očeva iz Apostolskih dana. Da bismo bili porađeni u volji Božijoj i da bismo zadnji deo od spasi- lačke istorije do svršetka i dolaska Hristova doživeli. Bog se – bilo da se to veruje ili ne, bilo da je to prihvaćeno ili odbačeno – pokrenuo u našem vremenu na jedan nadprirodan način. Pažnja istinske Božije dece je sada privučena s onim šta On radi prema Svoj Reči. Postojao je ponizni čovek sa malim obrazovanjem, koji je bio po formatu jednog Ilije. Više i više puta je on uputio na Jov. 5: 19+20, budući da je zavisio samo od Boga. Primer ovog čoveka je bio Sin Čovečiji u Svojjoj proročkoj službi Koji je kazao: **»zaista zaista vam kažem: sin ne može ništa činiti sam od sebe nego što vidi da otac čini; jer što on čini ono i sin čini onako.»** (Jov. 5: 19).

To je prava zavisnost od Boga! To je istinita, proročka služba! Mnogo bi se moglo reći i tomovi knjiga bi se mogli napisati. Neka svi koji imaju voljno srce obrate pažnju i slušaju na ono šta govori Duh crkvama. Ono što je William Branhamu bilo rečeno u prisustvu od prilike 4000 svedoka pri njegovoj prvoj službi krštenja, će biti dokazano na Sedištu Hristovog Suda. Pošto je propovedao Evandjelje, krstio je nekoliko stotina obraćenika u reci Ohajo u Džefersonvilu, Inidjana, USA, u Nedelju, 11 Juna, 1933 godine. Kada se spremao da krsti 17 –tu osobu, pogledao je gore u pravcu neba i molio se. To je bilo u trenutku kada se nadprirodni oblak spustio kao moćna zvezda od prilike u 2 sata posle podne, što je svako mogao videti, i glas mu je rekao: **»KAO ŠTO JE JOVAN KRSTITELJ BIO POSLAT DA PREDHODI PRVOM DOLASKU HRISTA, PORUKA KOJA JE DATA TEBI ĆE BITI PREDHODNICA DRUGOG HRISTOVOG DOLASKA«** Pošt. T.L. Osborn je imao saznanje o ovome, kao što to možemo reći po njegovom svedočanstvu; i tako su uradili mnogi drugi.

ZNACI

U pogledu mnogih lažnih proroka i lažnih Hristusa, koji su takodje zakoračili na scenu, kao što je Isus Hristos predskazao, važno je naglasiti prema Svetom Pismu koje su oznake istinskog proroka. Nekoliko njih su navedeni u donjoj listi:

- Oni su pozvani direktno od Boga.
- Oni su ovlašćeni direktno od Boga.
- Oni su takodje direktno poslani od Boga.
- Oni su Božiju Reč primili direktno od Boga.

Oni su se pojavili na sceni jedino po Božijoj naredbi.

Oni su bili vidioci, imajući moć da vide vizije.

Oni su rekli samo ono što je Bog rekao.

Oni su činili samo ono što im je Bog zapovedio da čine.

Oni su uvek bili odbačeni i proganjani.

Oni su poznavali samo jednog jedinog Boga, i u Čijoj službi stajali.

I sva ova opšta obeležja nedostaju lažnim prorocima. Oni nemaju direktan poziv ili božansku zapovest. Oni nisu poslani od Boga, ne objavljuju originalnu Božiju Reč, već pre svoja vlastita tumačenja i svrhu njihovih vlastitih programa, bez podređenja Božijem Planu Spasenja. Znaci i čudesa koje prikazuju lažni proroci nemaju Božanski legimitet. Sledeći Biblijski tekstovi bacaju svetlo na ovu važnu stvar i razjašnjavaju je.

»Ako ustane medju vama prorok ili koji sne sanja, ili kaže ti znak ili čudo, Pa se zbude taj znak ili čudo koje ti kaže, i on ti reče: hajde da idemo za drugim bogovima, kojih ne znaš, i njima da služimo, Nemoj poslušati što ti kaže taj prorok ili sanjač, jer vas kuša Gospod Bog vaš da bi se znalo ljubite li Gospoda Boga svojega iz svega srca svojega i sve duše svoje. Za GOSPODOM Bogom svojim idite i njega se bojte; njegove zapovesti čuvajte i glas njegov slušajte, i njemu služite i njega se držite. A onaj prorok ili sanjač da se pogubi, jer vas je nagovarao da se odmetnete GOSPODA Boga svojega, koji vas izvede iz zemlje Egipatske i iskupi vas iz kuće ropske, i odvraćao od puta koji ti je zapovijedio GOSPOD Bog tvoj da ideš njim; tako istrijebi zlo iz sebe!« (5 Moj. 13: 1-5).

U danima proroka Miheja, »prorok« Sedekija je sebi načinio gvozdene rogove i reče:»ovako veli GOSPOD: >ovijem ćeš biti Sirce dokle ih ne istrijebiš!<. Tako i svi proroci prorokovahu govoreći: >idi na Ramot Galdaski, i bićeš srećan, jer će ga GOSPOD predati caru u ruke<. «(2 Dnevnika. 18: 10 – 11). Ali to je bilo »Tako kaže Sedekija« a ne »TAKO KAŽE GOSPOD«. Sedekija i četiri stotine proroka su bili prevareni duhom lažljivim. U celom Starom Zavetu uvek je postojao jedan istinski prorok i mnogo lažnih proroka, koji su bili pod lažnim nadahnućem. Od posebne pomoći bi bilo pročitati Jeremijinu 23 i Jezekiljevu 13.

Kroz istinskog proroka Jeremiju GOSPOD je upućivao na lažne proroke, prekorevajući ih, » ... prorokovahu Valom, i prelašćivahu narod moj Izraela;...

Ovako veli GOSPOD nad vojskama: >ne slušajte što govore proroci koji vam prorokuju; varaju vas, govore utvare svojega srca, ne iz usta GOSPODNJIH ... Ne slah tih proroka, a oni trčaše! Ne govorih im, a oni prorokovaše! Da su stajali u mom vijeću, tada bi kazivali moje riječi narodu mojemu, i odvraćali bi ih s puta njihova zloga i od zloće djela njihovijeh!...

Dokle će to biti u srcu prorocima koji prorokuju laž, i prijearu srca svojega prorokuju? Koji misle da će učiniti da narod moj zaboravi ime moje uza sne njihove, koje pripovijedaju jedan drugomu, kao što zaboraviše oci njihovi ime moje uz Vala ?...« (Jer. 23: 13-32).

TAKO KAŽE GOSPOD: »Sine čoveječiji, prorokuj protiv... koji prorokuju iz svog srca: >čujte riječ GOSPODNJU! OVAKO GOVORI GOSPOD GOSPOD: teško ljudijem prorocima koji idu za svojim duhom a ništa nijesu vidjeli!...

Vide taštinu i gatanje lažno, pa govore: GOSPOD KAŽE!<, a GOSPOD ih nije poslao, i daju nad da će riječ ispuniti. Ne vidite li taštu utvaru i ne govorite li lažno gatanje?» a opet kažete:» GOSPOD reče, a ja ne rekoah?«

Za to ovako veli GOSPOD GOSPOD: >za to što govorite taštinu i vidite laž, za to evo mene na vas, govori GOSPOD GOSPOD. >I, ruka će moja biti protiv proroka koji vide taštinu i gataju laž; neće ih biti u zboru naroda moga... Za to, za to što prelastiše narod moj govoreći: mir je, a mira ne biješe;...<<<<(Ezek. 13: 2-10).

Ko god istinski u srcu prihvaćuje »TAKO KAŽE GOSPOD«, onako kako je ovde prikazano o stanju lažnih proroka, brzo će doći do saznanja, da sablazni duhovi još i danas rade i sada se događaju iste prevare. Dobronamerne laži se prorokuju, pomešane sa dobronamernim vraćanjem, čak se vide zamišljene vizije. Oni pred ljudima govore o spasenju, ali u stvarnosti Božije Spasenje u Hristosu nije prisutno. Mnogi se predaju svom vlastitom duhu. Oni žele da pomognu Bogu, ali oni prorokuju misli svoga srca. Ljudi su toliko srećni kada čuju »TAKO KAŽE GOSPOD«, ali u isto vreme oni su pogrešno vodjeni i ostaju u lažnom Hrišćanstvu, koje nazivaju »puno evandjelje«.

Onda se GOSPOD obraća protiv proročica - crkvi, koje takodje prorokuju prema svojim vlastitim mislima. Mnogo puta one kažu. »GOSPOD mi je dao jednu reč za tebe.«, »On mi je nešto pokazao.«, neosporno je da je to dobronamerno, ali je samoniklo. Njima je On prebacio sa jednim »Teško!« zbog njihovih »podesno skrojenih« proročanstava u cilju da ulove duše. Onda GOSPOD uzima Crkvene — proročice koje On naziva »Žene« u poseban fokus – kao »ženu Jezavelu«, koja je delovala kao proročica – i izgovara Svoj sud: **»Za to ne ćete vidjati taštine i ne ćete više gataći, nego ću izbaviti narod svoj iz vaših ruku, i poznaćete da sam ja GOSPOD.«**(Stih 23).

Nema duhovnog dara pomoću kojeg su propovednici i crkve bili kontrolisani – podignuti gore, tako padnuli i izmanipulisani – kao što je slučaj sa tobožnim darom proročanstva. Istinski propovednici i duhovni darovi uvek služe na zidanje Crkve; nikada za pogrešno vodjstvo ili za uništenje crkve. Neće svi prihvatiti ovu korekturu, ali GOSPOD poznaje Svoje. On ih poziva ka izlasku, odvaja i čisti ih, da nad njima ne vladaju više lažni proroci i proročice. Ko god sluša lažne proroke ne može obratiti pažnju da sluša istinsku Reč proročanstva. Samo oni koji ostaju u Božjoj Reči i Biblijskom proročanstvu, izbeći će pobožnu licemernu prevaru lažnih proročanstava.

Još jednom bi smo želeli da ukažemo na opštu oznaku jednog pravog Proroka. Svaki istinski prorok i sluga Božiji je primio Reč od Boga i tako je postao Božja usta prema narodu. Glas, koji mu je direktno dao ovlašćenje. Pravi proroci i Apostoli Gospodnji su bili od Boga oslovljeni, kao sluge jer se oni nalaze, u Njegovoj direktnoj službi, poslani su od Njega, i oni poznaju Boga GOSPODA lično.

Miheja, ISTINITI PROROK, JE REKAO, >>>>tako da je živ GOSPOD, govoriću ono što reče Bog moj!... A Miheja reče: >za to čujte riječ GOSPODNJU; vidjeh GOSPODA gdje sjedi na prijestolu svom, a sva vojska nebeska stajaše mu s desene strane I s lijeve strane;... Za to sada eto, GOSPOD je metnuo lažljiv duh u

usta tihem prorocima tvojim; a GOSPOD je izrekao zlo po te. < «(2 Dnev. 18:12-13;18; 22; 27). Mihej je bio prorok Božji, četiri stotine njih koji su navedeni u Bibliji su bili samozvani proroci, prevareni duhom laži. Zapazite razliku!

Josafat je rekao: **»čujte me, Judejci i Jerusolimljani, vjerujte GOSPODU Bogu svojemu i bićete jaki, vjerujte prorocima njegovijem i bićete srećni?«** (2 Dnev. 20:20).» **Verujte prorocima ...«** – **jer Njegovi proroci imaju otkrivenu Božiju Reč i Njegovu otkrivenu Volju.**

SLUŽBA U NOVOM ZAVETU

Apostoli su imali privilegiju da godinama budu poučavani od njihova GOSPODA i Učitelja, čak u periodu od četrdeset dana posle Njegovog uskrsnuća. Pavle ga je video posle Njegovog uznešenja u nadprirodnoj svetlosti i čuo Njegov glas koji mu je govorio njegovim maternjim Jevrejskim jezikom: **»jer ti se zato javih da te učinim slugom i svejedokom ovome što si vidio i što ću ti pokazati. Izbavljajući te od naroda židovskoga, i od neznabožaca, kojima ću te poslati, da im otovriš oči da se obrate od tame k vidjelu i od oblasti sotonine k Bogu, ...«** (Dela Ap. 26: 12-23). Božanski poziv i ovlašćenje koji su povezani sa Planom Spasenja su tako značajno precizni! Pavle se nije samo obaratio crkvi, već takodje prorocima i onima koji su imali duhovne darove. Naglasak je bio na tome, da on nije podavao svoje vlastite poglede, već pre onako, kao što mu je GOSPOD zapovedio. **»Ako ko misli da je prorok ili duhovan, neka razumije što vam pišem, jer su GOSPODNJE zapovijesti. Ako li ko ne razumije, neka ne razumije.«** (1 Kor. 14: 37-38).

Cela Biblija, Stari i Novi Zavet, je Božija nadahnuta Reč. Kroz Svoje proke i apostole govorio je SAM GOSPOD. Oni su delovali prema Njegovim direktnim narednjima. Pavle je mogao napisati: **»Jer ovo vam kazujemo riječju GOSPODNJOM...«** (1 Sol.4:15). Samo ako kažemo tačno onako kao što je Božiji čovek rekao zbog Njegovog direktne naredbe, mi izražavamo onako stvarno što je Bog zaista rekao. Samo tada, u jednom slučaju mogu slušaoci tako potvrditi: **»znam da si čovjek Božiji i da je riječ GOSPODNJA u tvojim ustima istina!«** (1 Kralj. 17: 24). O kome u svim ovim mnogim konfesijama bi se danas moglo reći, da je Božija Reč još uvek originalna Istina u ustima onih koji je objavljuju? **Samo onaj, ko uči i krštava onako kako su tako činili Apostoli, uči i krštava na ispravan način.** Božanstveni red za Novo Zavetnu Crkvu je bio uspostavljen upravo na samom početku. Istinska Božija Reč je izašla napred iz Jerusalima širom sveta. Sada učenje i praksa u istinskoj, nadoknađenoj Crkvi moraju biti onakvi kakvi su bili u početku.

Apostol Pavle božiji čovek je krenuo na svoje putovanje prema Jerusalimu posle tri godine svog obraćenja, da razgovara sa Petrom. Tokom njegovog petnaestodnevnog boravka, Pavle je čuo od Petra sve o duhovnim počecima. On je takodje sreo Jakova, koji je bio brat našeg GOSPODA. Četrnaest godina kasnije, isti Pavle, skupa sa Barnabom i Titom, je krenuo na drugo putovanje za Jerusalim, zahvaljujući Božanskom narednjenu. Ovoga puta njegov cilj nije bio da dobije informaciju, već da uporedi **da li su njegovo učenje i propovedanje bili ispravni, ili je ceo njegov posao bio uzaludan** (Gal. 1: 18 – 2: 2).

S ovim će od evangelista, učitelja, proroka, od svih propovednika biti zahtevano,

da u duhu krenu na put za Jerusalem i da istinski i pošteno realno uporede, da li se ono šta oni poučavaju i praktikuju zaista slaže u napisanoj Božijoj Reči. Poredjenje se uvek mora obaviti sa originalom. Kakve god i koje god stvari da su bile u početku, takve one moraju biti sada na kraju – totalna usaglašenost Crkve Neveste sa Bogom i u Reči Njegovoj, pre nego što Isus Hristos ponovo ne dodje. Kompletni povratak Biblijskim doktrinama i Apostolskoj praksi je zapovest i poruka časa.

Falsifikati i pogrešna tumačenja započela su vrlo rano i rezultirali velikim udaljavanjem otpadom od istinite doktrine, što je sve delo čoveka greha. Oni su naišli na svoj početni vrhunac u prvoj organizovanoj crkvi, koja je počela u godini 325 - toj sa Nikejskim Koncilom. Ostali crkveni koncili su sledili u 381 - voj i 441 - voj godini, i onda su došla Srednja Doba, takodje poznata kao Mračna Doba, u kojima je svetlo Božije Reči skoro bilo ugašeno. Konačno, posle hiljadu godina, dogodio se novi prodor kroz Reformaciju, sledila su razna probudjenja u narednim stolećima, u kojima su Biblijske istine od Gospoda bile postavljene na svijećinjaku, sve više i više obnovljene. Tužno je, ali stare tradicije su se nastavile, čak tokom probudjenja koja su počinjala moćnim pokretanjem Svetoga Duha na prelasku u 20 – ti vek. Neprijatelj je čak nastavio da vara tamo gde je Božiji Duh bio u delovanju i bio je uspešan sa svojim planom da objavi da je ono što je tačno naopako i da je ono što je naopako tačno. Do danas, stari kvasac je uvek kvario novo testo. Organizovana crkvena društva su se pojavila na sceni i nastavili staru tragediju!

Šta je naš GOSPOD rekao religioznim Jevrejima takodje se odnosi na odpadnuto Hrišćanstvo: »ovi ljudi usnama me poštuju, a srce njihovo daleko stoji od mene. No zaludu me poštuju učeći naukama, zapovijestima ljudskijem Jer ostaviste zapovijesti Božije, a držite običaje ljudske, ... i reče im: dobro ukidate zapovijest Božiju da svoj običaj sačuvate <.« (Mk. 7:6-9).

Kao što je GOSPOD rekao, svo proslavljanje, čak zahvaljivanje na karizmatiskim skupovima, je uzaludno, kada se veruju ljudske nauke i zapovesti umesto Božije Reči. Isus, naš GOSPOD, je postavio svoj uslov i govori: »Koji me vjeruje kao što pismo reče ...« (Jov. 7: 38). GOSPOD zahteva molenje Boga u Duhu i Istini (Jov. 4: 24). Božija Reč je istina u kojoj Sveti Duh vodi istinske vernike i u tome ih posvećuje.

Sada, budući da se nalzaimo blizu dolaska Isusa Hrista, nama je takodje potreban proročki deo, kao što je Petar naglasio u svojoj poslanici na jedan predivan način: »Jer vam ne pokazasmo sile i dolaska GOSPODA našega Isusa Hrista po pripovijetkama mudro izmišljenijem, nego smo sami vidjeli slavu njegovu« (2 Pet. 1: 16). Apostol je bio svedok očevidac veličanstvenog iskustva na gori Preobraženja. On je sa definitivnom sigurnošću mogao napisati: » i imamo najpouzdaniju proročku riječ, i dobro činite što pazite na nju, kao na vidjelo koje svijetli u tamnome mjestu, dokle dan ne osvane i danica se ne rodi u srcima vašima.« (2 Pet.1 stih 19).

Ko u današnje vreme može sa velikom sigurnošću reći da je u stvarnom posedu Proročke Reči - ne tumačenju, već njenoj realizaciji? Jer jedino onda ona njemu svetli kao svtla svetlost. Danas je toliko njih zauzeto svojim vlastitim proročanstvima i oni uvek imaju nešto novo da ponude, tako da oni čak ne osećaju privlačnost ka pisanoj Proročkoj Reči. Ni jedno Biblijsko proročanstvo ne dozvoljava bilo

kakvo privatno tumačenje i ono nikada neće izgubiti svoju vrednost zbog nekih samo – stvorenih proročanstava. Naprotiv, proročanstva data od čoveka su autoritetom Božije Reči anulirana i učinjena nevažećim. Biblijska proročanstva su uvek povezana sa obećanjima, koja dobijaju svoju legitimnost u njihovom ispunjenju.

Ako mi ne bi smo sledili Božansku jurisdikciju u ovoj tački, izlaganje bi porazilo svoju svrhu. >>>Hodite da idemo na goru GOSPODNJU, u dom Boga Jakovljeva, i učite nas svojim putovima, i hodićemo stazama njegovijem; jer će iz Siona izaći zakon, i reiječ GOSPODNJA iz Jeruzalema. « (Iza. 2: 3b). Istinita Reč je krenula iz Jerusalima. Tamo su služili Proroci, takodje naš GOSPOD i Apostoli. Tamo je postavljen temelj Novo Zavetne crkve. Tamo je ona nastala; tamo se ona mora u praksi i učenju vratiti.

LAŽNI PROROCI I LAŽNI HRISTOSI

Mi sada doživljavamo najveću podvalu u religioznom području, kao nikada ranije. U Mat. 24 Isus je predskazao, **»I izići će mnogi lažni proroci i prevariće mnoge.**« (stih 11). Reprezentativci svih religija i konfesija, crkava i zajedništava prirodno predstavljaju sebe kao da su u pravu. Spolja mi možemo videti mnogo Biblijske dekoracije, ali GOSPOD vidi skroz i kaže: **»ČUVAJTE SE LAŽNIH PROROKA...**« (Mat. 7: 15). Mi ovo upozorenje moramo uzeti k srcu, zato što svi slute da se oni nalaze na nekom drugom mestu, ali se ovde radi o Kraljevstvu Božjim, sa vernicima. - .sa crkvom. Đavo sam veruje, ali na svoj vlastiti način, ne kao što Pismo kaže. U religijama ovoga sveta a takodje unutar Hrišćanstva, mnogi veruju onako kako im je ugodno. Ceo svet je pun, od ovakvih vernika. U vreme Reformacije zaplamsalo je pitanje, ko je bio lažni prorok i antihrist. U zaključku ove tačke svi su reformatori bili složni, uprkos svih međusobnih razlika. Nas interesuje u ovoj izloženoj glavi u vezi od mnogih lažnih Proroka i lažnih Hristosa.

Ipak ko su lažni proroci? Kako se mogu prepoznati, ko su oni zapravo? Dozvolićemo da Samo Sveto Pismo poda odogovora. Jer nepostoji teološkog fakulteta, nema seminaru - propovednika na zemlji, gde se Božiji tajanstveni Savet poučava ili se može naučiti. Za to je potrebno Božije ovlašćenje, koje daje Božanski autoritet po ugledu Proroka i Apostola, kako su oni imali pristup otkrivenoj Reči, i Volji Božijoj. Oni su nama ostavili, ono što je rečeno od Sveznajućeg Boga, koji je tragičnog razvoja, prije početka već poznavao, i unapred jeste kazao.

Prvo moramo doći do logičnog zaključka, da svaki falsifikat treba da bude koliko je god moguće blizu originalu. Novčanica falsifikovanog dolara mora biti toliko slična originalu, da od jednog laika ne može biti prepoznata. Ovo me podseća na lično iskustvo. Pre mnogo godina, deponovao sam nešto novca na račun »Bank Commerce« (Banka Trgovine). Iznenada, službenik je podigao novčanicu od 100 DM i rekao: »ovo je falsifikovana novčanica, moram pozvati kriminalističku policiju.« Za laika nešto neprimetno, niti sumnjivo, ali u ruci eksperta i za oko eksperta to je odmah primećeno. Za mene je ovo bila jedna veoma duboka važna lekcija. Ja nisam falsifikator niti su ti mnogi ljudi koji su ovu istu novčanicu podali drugima. Ima mnogih, koji predaju falsifikovana tako – zvana »Hrišćanska učenja« ne uvidjajući da

puštaju u promet falsifikate. Oni ne poznaju original i zato ne mogu primetiti imitacije.

Lažni proroci i lažni hristosi današnjice nisu falsifikatori, ali oni nesvesno puštaju u promet falsifikate. Ono što im je svima zajedničko je to da su oni u prepoznatoj, vodećoj poziciji, gde oni druge zavode, vode pogrešnim putem, varaju, kao što su i sami Prevareni (2Tim. 3: 13). U Mat. 24: 4 naš GOSPOD je sa naglaskom rekao: **»Čuvajte se da vas ko ne prevari. Jer će mnogi doći u ime moje, govoreći: Ja sam Hristos!«** (Mat. 14: 4-5) – »Ja imam posebno pomazanje! Pošto je predskazao ratove i sve prirodne katastrofe, On je još jednom naglasio na lažne proroke, i **prevariće mnoge** (Mt. 24: 11).

Lažni proroci i lažni hristosi uopšte neispituju svoju doktrinu sa Božjom Reč. Ali oni deluju kao da su pravi, tako da samo Božanski - ekspert za Božiju Reč može prepoznati Duplikat -. Oponašanja. Grčka reč »Hristos« potiče iz Grčkog i odgovara Jevrejskoj reči »Mashiach« (Mesija), su nam poznati kao »Hristos« ili »Pomazanik«. U Starom Zavetu kraljevi i sveštenici su bili pomazani. Kralj Saul je bio pomazan, Kralj David je bio pomazan., Aron i njegovi sinovi su takodje bili pomazanici. **Istinski proroci su nazivani »Pomazanici Božiji«**. Lično GOSPOD govori: **»Ne dirajte u pomazanike moje, i prorocima mojim ne činite zla«** Ps. 105: 15). **Isus je bio, POMAZANIK, Hristus Božij**. Prema Lk.4:17-19, On čita iz proroka Izaije, glava 61 sledeće: **»Duh je Gospoda Boga na meni, jer me Gospod pomaza ...«**(Lk. 4: 18).

Apostol Petar je to potvrdio: **» A Bog kako naprijed javi ustima sviju proroka svojijeh da će Hristos postradati, izvrši tako.«** (Dela :Apo3.18)

»... Isusa iz Nazareta kako ga pomaza Bog Duhom svetijem i silom, koji prodje čineći dobro i isceljujući sve koje djavo bješe nadvladao; jer Bog bijaše s njim...« (Dela Ap. 10: 38).

Naš GOSPOD ipak govori u vezi *lažnih* pomazanika. Oni mogu biti pomazani, ali su lažni. Jedan znak važi, za sve uvek, koji nisu ispravni: Oni uvek stoje skupa protiv jednog koji je ispravan, i zato kao rezultat toga protiv GOSPODA i Njegovih Pomazanika (Dela Ap. 4: 24-31). Nisu samo Egipćani, Janije i Jambrije, ustali protiv Mojsija, već iz njihove sredine, vodeća braća su ustala protiv njega, naime Datan, Korah i ostali (4.Moj. 16). Oni su se ujedinili i sačinjavali jednu vrstu organizacije i skovali zaveru, direktnu opoziciju protiv Boga, i Mojsija, Njegovog istinitog proroka.

Još jednom, u Mat. 24, naš GOSPOD upućuje na lažne proroke i lažne hristose i daje im upozorenje: **»Jer će izići lažni hristosi i lažni proroci, i pokazaće znake velike i čudesa da bi prevarili, ako bude moguće i izabrane.«** (9 stih 24). Čak i to: lažni s velikim znacima i čudesima! Ko ovo može shvatiti? To uopšte skupa ne pripada jedno drugom i ne bi takođe trebalo da bude u Kraljevstvu Božijem. Ali kao Datan i Korah, oni pripadaju crkvi, ali se nalaze pod lažnom inspiracijom i u pogrešnim naukama. U Svojoj Crkvi samo GOSPOD ima pravo da prikaže i postavi različite službe. Ne može svako da radi onako kako želi ili mu je ugodno, zato što to vodi do pada, kao što je bio slučaj sa Luciferom, pomazanim andjelom. Apostol Pavle nas je upozorio na lažnu braću. Oni su zaista braća, ali su lažna. Danas mi

imamo, kao što je naš GOSPOD predskazao, u velikom broju takvih lažnih proroka i lažnih pomazanika.

Oni mogu pokazati na znakove i čudesa kao svoju legitimaciju. Time su oni poštene vernike odveli pogrešnim putem, iako su oni iskreni u svom srcu ali ipak nisu postavljeni na temelju Biblije. Oni nisu bezbožni ljudi, nisu pravi falsifikatori, u svom valstitem načinu verovanja. Oni su po svom načinu vernici ljubazni i insistiraju da budu propovednici punog Evandjelja, i imaju jedan klasično ubedljiv nastup. Oni čak imaju svojstva, koje su obećane u vezi sa velikom GOSPODNJOM porukom. Cela slika izgleda stvarna i dobra. Njihovi skupovi privlače ljude iz denominacija, i svi su impresionirani i zadivljeni. Sam GOSPOD je rekao, da ako je moguće, čak će izabrani **biti prevareni**. Da je hvala Bogu, što to nije moguće. Ali u svakom slučaju kopija je toliko bliska pravoj stvari, da samo oni, koji poznaju original i istinski veruju onako kako PISMO kaže, će primetiti razliku i moći će da vide kroz vanjski omotač. Izabrani ne slede znake i čudesa, oni slede njihovog GOSPODA i Spasitelja. Oni pomoću Božije Reči proveravaju sva učenja, proročanstva i celu objavu i neće dopustiti da budu zavedeni, već radije ostaju sa učenjem Apostola. (Dela Ap. 2: 42; Efe.2: 20; 2Pet. 3: 2).

Uvek je postojalo onih, koje je GOSPOD poslao, i ona vrsta, koja je stupila na scenu po svojoj volji. Lažni proroci i lažni Hristosi samovoljno nastupaju napred ali nezavisno od Boga, u Njegovm Kraljevstvu. Oni ne varaju namerno, oni čak toga nisu ni svesni. Oni nisu falsifikatori, ali puštaju u promet ono što je falsifikovano. Oni su iskreni, ali ipak su pogrešni, rodili su se u religioznoj podvali. Ovakav razvoj događaja je takodje predskazan od strane Apostola. Svi falsifikati imaju jednu dugu tradiciju. Sve što nije ispravno, što znači da nije u skladu sa Biblijom, automatski je pogrešno. Mi moramo da prihvatimo ovo upozorenje veoma ozbiljno i moramo pitati:

Ko su **danas** lažni proroci i lažni učitelji koji donose izvrnute nauke, na koje je Apostol Petar upozorio i rekao da će oni huliti o putu Istine (2Pet. 2: 1-3)?

Ko su **danas** oni koji su napustili pravi put i otišli krivim putem Valaama, koji je voleo nepravednu platu (2Pet. 2: 12- 19)?

Ko su **danas** mnogi antihristi o kojima Apostol Jovan piše (1Jov. 2: 18: 20)?

Ko su **danas** mnogi lažni proroci, koji iziđoše na svijet (1Jov.4:1)?

Ko su **danas** ljudi o kojima je Pavle govorio, koji će doći iz same Crkve, govoriti izvrnutu nauku, da odvrćaju učenike za sobom (Dela Ap. 20: 26-32)?

Ko su **danas** oni, koji propovedaju drugog Isusa, koji objavljuju drugo evandjelje i koji su pod uticajem drugoga duha (2Kor. 11: 4)?

Ko su **danas** oni, koji se predtvaraju u apostole Hristove, pretvaraju u anđela svetlosti, ali su počinioci prevare (2 Kor. 11: 10-15)?

Ko su **danas** oni, za koje je Božiji Duh razgovetno govorio, da će u pojsljednja vremena odstupiti neki od vjere slušajuću lažne duhove i nauke đavolske, (1Tim. 4: 1-3)?

Sve što ne potiče od Boga potiče od Đavola. Ni jedano oponašanje, da ni kakva laž nije od istine (1 Jov. 2: 21). Zaista jeste tragično, zato što ljudima nije jasno da je pravo zamenjeno s lažnim . Predmet ostaje, ali značenje je izmenjeno.

SADA SVE MORA BITI STAVLJENO NA PROBU! **VEROISPOVEST MORA BITI ISTINSKA** **I DOKTRINA MORA BITI TAČNA**

U prvom crkvenom dobu, imali smo već takve ljudi koji su odstupili od Apostolske doktrine, bili su nazvani lažovima (Otk.2:2). Ali je ubrzo ono što je pogrešno, delujuć pod uticajem lažnog učenja, nadvaldivalo je ono što je ispravno. Božija Reč je bila zamenjena ljudskom rečju, dok se konačno nije obistinilo ono što je GOSPOD rekao: » ***Ne boj se, malo stado! jer bi volja vašeg oca da vam da carstvo.***« (Lk.12: 32). Tako je to bilo tokom svih crkvenih doba sa izabranim ostatkom (Rim. 11: 5). Zato, obećanja u porukama sedam crkvenih doba su obećana jedino pobednicima (Otk. 2 + 3). Mnogo ranije, bilo je onih među vernicima, koji su sledili nauku Valama, koji je vodio decu Izraela u zamku, i one koji su sledili nauke Nikolainaca, koji su se uzdizali nad laicima (Otk. 2: 14 – 16). Čak žena nazvana »Jezevela« je imala svoj put, tvrdeći da je proročica i učitelj i koja je zavela čak neke Božije slugе (Otk. 2: 20 – 21). Upravo od početka mi možemo zacrtati neke tragične razvoje događaja i odstupanje od Boga, Njegove Reči i istinske vere, i možemo naići na mnogo devijacija i izvrtanja. Veoma rano i nadalje, ljudi su bili vodjeni pogrešnim tumačenjima Pisma. Kasnije, bilo je savetovano na raznim koncilima, i zaključno od tih učenja su bile objavljene u crkvama kao poučke vere i dogme.

Od ove jasno uočljive razlike između istinski i lažno pomazanih u tome se sastoji: Istinski ljudi koji su poslati od Boga propovedaju Njegovu Reč i GOSPOD je potvrđuje pridružujući ktome znake i čudesa. Ti ljudi koji su svojevoljno stupili na scenu pričaju priče, propovedaju o znacima i čudesima i vode ljude stranoputicom, zaobilazeći Božiju Reč. Samo onaj koji ostaje u Božijoj Reči ostaje sa Bogom. Ali prvo mi moramo Božiju Reč prihvatiti, ako želimo da u njoj ostanemo.

Zapovest ovoga časa je primetiti ko je jedan lažni hristos, lažni prorok ili i jedno i drugo, koristeći se za tu svrhu jedino Svedočanstvom Svetog Pisma. Reč Božija je uvek dolazila istinskim prorocima. Lažni proroci su uvek imali svoja vlastita tumačenja Božije Reči, ali nikada originalnu Božiju Reč. Isto se može reći za lažne pomazanike. Oni nemaju istinsko učenje Hrista i Apostola, oni imaju svoje vlastite doktrinarnе poglede, koji su bili predstavljeni tokom crkvene istorije. Kroz istinske proroke govorio je sam Bog, lažni proroci govore o Njemu prema svojim odgovarajućim vlastitim pogledima.

Priznanje da je »Isus Hristos Sin Božiji i da je došao u telu« je obavljeno od strane celog Hrišćanstva, čak i od strane lažnih proroka i lažnih hristosa. Ali to nije istinsko priznanje, ako je značenje promenjeno, u poredjenju sa onim što Biblija uči. *Jedna* od teza Hrišćanske teologije je, na primer, da je Sin stvoren kao » Jedan Prvi« u Božijem kreativnom poslu na nebu, pre nego što je svet stvoren. Druga je, da je On začet i rođen od Boga u večnosti, takodje pre nego što je svet stvoren. U Nikejskoj Veroispovesti se tvrdi: »**Bog od Boga, svetlo od svetla, istinski Bog od istinskog Boga ...**« Kada bi to bilo tako, mi bi smo imali dvojicu, koji su Bog, dvojicu koji su svetlost i tako dalje. Treća teza glasi, da je Sin u Starom Zavetu bio arhandjel, Michael. I još uvek svi oni kažu : On je Hristos Sin Božji. Postoje takodje druge verzije,

koje ne odgovaraju svedočanstvu Pisma, već su iznos tvorevine ljudskog premišljanja i fantazije.

U Starom Zavetu On je GOSPOD, YAHWEH, JA SAM – Logos, ta Reč, vidljiva, delujuća, hodajuća pojava nevidljivog Boga, Koji je po biću Duh (Jov.4: 24), Kojega niko od ljudi nije video (1Tim.6:16; 1Jov. 4: 12). Istog GOSPODA, Koji je hodao u Edenskom Vrtu, Koji je govorio Abrahamu, Koji je ovlastio Mojsija i govorio kroz proroke, mi poznajemo o Njegovom postanju u čovjeka Sina Božjeg, rođen na zemlji u Vitljejskoj staji.» ***Jer vam se danas rodi spas, koji je Hristos GOSPOD, u gradu Davidovu***« (Lk.2:11). Nije nebeski Sin postao Sin na zemlji, već je Reč postala telo, GOSPOD je postao sluga. Ono što je Pavle rekao još uvek ima važnost: Niko ne može dati istinito Biblijski utemeljeno svedočanstvo, ***niko ne može Isusa Hristosa GOSPODOM***, nazvati osim Duhom svetijem. (1Kor.12:3). Svako može položiti formalno priznanje. Čak su i demoni vikali: » ... ***šta je Tebi do nas Isuse Nazarećanine?***« (Lk. 4: 34 + 41). vičući:»***Ti si Hristos sin Božij!***« (Lk.4: 34 +41). Priznanje demona njih sigurno nije opravdalo i oni su uprkos tome ostali ono što su uvek bili. Oni zbog svog priznanja sigurno nisu postali Hrišćani ili istinski vernici.

Kao Petru, svakome je pojedincu potrebno jedno lično otkrivenje (Mt.16). Sve drugo su rezovanja uma, koja se ponavljaju i nemaju značaja pred Bogom. TAKO KAŽE GOSPOD: »... ***i niko ne zna ko je sin osim oca, ni ko je otac osim sina, i ako sin hoće kome kazati.***« (Lk. 10: 22). Toliko sigurno kao što je sigurno da se Otac javio u Sinu, to mora biti svakome lično otkriveno. Svaki Hrišćanin čak anti-hrist može priznati svojim usnama da je Isus Hristos Sin Božij, ali ipak smatrati nešto sasvim drugačije od onoga što Sveto Pismo u stvari svedoči. Bez otkrivenja Božjim Duhom, to jednosavno ostaje, ponovljeno intelektualno rezonovanje uma. Svedočanstvo Apostola može biti nadjeno, i pročitano mnogo puta u Bibliji. Pavle obuhvatno rezimirira u 1 Tim. 3: 16. U stvarnosti, postoji samo jedan Bog, jedan Tvorac, jedan Otac, koji se manifestovao u Sinu, samo jedan GOSPOD, jedna prava vera, jedno istinsko krštenje(Efe. 4: 4-6).

Svako učenje, svako priznanje, sve što se nije u potpunosti slagalo sa Apostolima kako je bilo u samom početku originalnog Prahrišćanstva je pogrešno. U početku je originalna Pracrkva bila Važeća muštra, koja ima važnost čak do samog kraja. **Sada svako i sve se mora podnese testu ispita Božije Reči. Merni štap može biti jedino nepogrešiva, večna mera Božija Reč.**

U Mat.7: 15 naš GOSPOD je rekao: »***Čuvajte se od lažnijeh proroka, koji dolaze k vama u odijelu ovčijemu, a nutra su vuci grabljivi.***« Da, »Čuvajte se!« je lako reći, ali u ovčijem odijelu prekriva se priroda grabljivih vukova. Ovde je ključna reč »grabljivi«. Oni neće isterati stado na zelenim pašnjacima Božije Reči, već pre skrenuti ovice sa pravog puta, pokrasti ih, propovedajući »Evandjelje – blagostanja:« i na taj način će se obogate. Iz stihova 21 do 22 mi možemo o njima još nešto saznati: »***Ne će svaki koji mi govori: GOSPODE! GOSPODE! ući u carstvo nebesko; no koji čini po volji oca mojega koji je na nebesima. Mnogi će reći meni u onaj dan GOSPODE! GOSPODE! nijesmo li u ime tvoje prorokovali, i tvojijem imenom djavole izgonili, i tvojijem imenom čudesa mnoga tvorili?***« Na koji pokret

probudjenja se ustavri ovaj opis odnosi? Da li bi smo mi trebali da pitamo, da li se ovde tiče, onih osoba koji prikazuju čudesa u našem vremenu? Da li se oni mogu pronaći među velikim evangelistima i ljudima karizmatiskog pokreta? Prvo ti »giganti vere« govore GOSPODU šta su učinili u Njegovo ime. Nismo li mi pro-rokovali, nismo li izgonili đavole itd, u tvoje Ime? Nije li to izveštaj vredan pažnje? Ali GOSPOD nije uopšte sa time impresioniran. On kaže: **»I tada ću im Ja kazati: nikad vas nijesam zano; idite od mene koji činite bezakonje!«** (stih 23).

Tvrđja **»Nijesmo li u ime tvoje tvorili?«** je veoma značajna. Oni uopšte nisu prepisali poštovanje GOSPODU, već sebi i bili su ponosni zato, da bi njihovo vlastito ime dobilo počasti. Istinske sluge Božije znaju da Spasenje, isceljenje i svi blagoslovi dolaze od Boga i slede Pismo: **»ko se hvali, GOSPODOM da se hvali.«** (1Kor. 1: 31; 2Kor. 10:17-18). Ponizno je sam kazao Sin Božij: **»Riječi koje vam ja govorim ne govorim od sebe; nego otac koji stoji u meni on tvori djela.«** (Jov. 14: 10). Petar i Jovan nisu pripisali sebi poštovanje zbog isceljenja hromog čoveka, već su pre to pripisali GOSPODU, čija sila se otkrila u imenu Isusa Hrista od Nazareta. Kao što je Bog činio Svoja dela u Hristu, tako Hristos čini Svoja dela kroz propovednike u Crkvi. Crkva je živi organizam, ne mrtva religiozna organizacija.

Pravi sinovi i kćeri Božije imaju mislenja Sina Božijeg i priznaju sa svim svojim srcem: **»ali ne moja volja nego tvoja da bude!«** (9 Lk. 22: 42). Naš GOSPOD je rekao: **»Jer sidjoh s neba ne da činim volju svoju, nego volju oca koji me posla.«** (Jov.6: 38; 4: 34). **»... da učinim volju tvoju, Bože...«** (Heb. 10: 7). **»Jer ko izvrši volju Božiju onaj je brat moj i sestra moja i mati moja.«** (Mar.3: 35). Po kojoj su volji istinska Božija deca osvećena jednom za sva vremena (Heb. 10: 10).

Volja Božija je uradjena od strane Sina Božijeg sa kompletnom poslušnošću, upravo do raspeća na krstu. U opoziciji tome stoji samovolja Lucifera. Svojevlavost onoga koji je bio prvobitno pomazan na Nebu se nastavlja u samovolji svih lažnih pomazanika na zemlji, i to je još uvek neposlušnost i pobuna protiv Boga. Sveto Pismo naglašava: **»...Jer je neposlušnost kao grijeh od čaranja, i nepokornost kao sujeverstvo i idolopoklonstvo.«** (1Sam. 15: 23). Svi, koji sada stavljaju naglasak na znacima i čudesima i nastavljaju da propovedaju svoje vlastite verzije Evandjelja, će biti iznenadjeni. Oni stoje na istom nivou kao svi Hrišćani, koji ponavljaju GOSPODNJU molitvu, koja kaže »Oče naš« ponavljaju i kako glasi: **»Neka bude Tvoja volja kako na nebu tako i na zemlji«**, ali zatim idu ka dnevnom redu ostajući u volji denominacije, crkve ili zajedništva, čak u njihovoj vlastitoj volji.

Oni koji su od GOSPODA ukoreni prema Mt. 7 su u potpunosti preokupirani svojim vlastitim poslom, ne zauzimajući svoja mesta unutar Božijeg Plana, oni su klasifikovani »kao počinioci bezakonja.« Mnogo puta sa entuzijazmom pevaju na skupovima »On je GOSPOD, On je GOSPOD...«, ali u stvarnosti odnos

GOSPOD - sluga ne postoji. Ljudi zaobilaze Boga u njihovom pričanju, pevanju, prorokovanju i u ukupno svemu. Lažni pomazanici i lažni proroci nisu zainteresovani za glavno obećanje, za ovo vreme; oni ne mare, niti žele da čuju o tome, da je Bog poslao proroka pre nego što dodje veliki dan GOSPODNJI. (Mal. 4: 5-6).

VRHUNAC OBAMNE

Duh obmane se upravo nalazi pred navršavanjem svoje mere grešnosti do same tačke preliivanja. Objavljene su takve stvari koje se nikada nisu dogodile u službi našeg GOSPODA ili Apostola. Ovakvi skupovi prihvaćuju veoma neobičano strani karakter. Stvara se veštačka atmosfera korišćenjem moderne muzike. To očigledno nije izlivanje Svetoga Duha, nije direktni Božiji rad, već pre skup koji je namerno fokusiran na posebnu »karizmatičku osobu« ili »čudotvorca« i na njegove posebne karakteristike. Objavljuju se začudjujuće stvari, čak da su ljudi na jedan nadprirodan način u svojim zubima dobili blombe od 24 - karatnog zlata. U prošlim vremenima, objavljena je tvrdnja da je na nebu prašina sa zlatnih ulica, koja se dizala dok je beli konj galopirao nebom, pala na crnu košulju nekog propovednika. Jahač je navodno držao skipitar u svojoj levoj ruci i mač u desnoj! Te vrste nebiblijskih stvari se propovedaju i za tako nešto se predpostavlja da je »treći talas probudjenja«

Medju svim ekscentričnostima koje se pojavljuju na karizmatičkim skupovima, padanje pojedinaca na ledja dok traje molitva je nešto najneobičnije. To je označeno kao »ubijen u duhu« i predstavljeno je kao posebni duhovni doživljaj. Haide da čujemo šta Biblija ima da kaže o ovom predmetu. Oni upućuju na Izaiju 28: 13, ali to je ustvari smatrano pretnjom: »...**da idu i padaju na oznaku i razbiju se, i da se zapletu u zamke i uhavte.**« Pošto nisu želeli da slušaju i nisu ušli u Božiji početak i odmor (stih 12), data je pretnja, da će pasti na ledja. Prvo GOSPOD donosi na površinu, u kakvom se ustavri stanju nalaze propovednici crkve i optužuje ih: »...**sveštenik i prorok zanose se od silovita pića, osvojilo ih je vino, posrću od silovita pića, zanose se u prorokovanju, spotiču se u sudjenju!**« (Iza. 28: 7).

Ovaj opis se odgovarajući odnosi na sve one koji se opiše iz zlatne Vavilonske čaše i zato su izgubili svoju duhovnu orijentaciju (Jer. 51: 7; Otk. 17: 2). TAKO KAŽE GOSPOD: »**Jer su svi stolovi puni bljuvotine i nečistote, nema mjesta čista.**« (Iza. 28: 8). Ne samo jedan sto, ne samo jedna crkva, ne samo jedna denominacija, već svi stolovi su ukaljani, i šta su ljudi iz njihovih usta putem falsifikacije Reči, izneli.

U pogledu ove situacije, odgovarajuće je sledeće pitanje: »**Koga će učiti mudrosti, i koga će uputiti da razumije nauku?** ...« (stih 9). Tamo gde su stolovi ukaljani, nemoguće je da sledi biblijsko pravosuđe, ili još manje da sledi istinsko otkrivenje. Oni nastavljaju da govore: »**Jer zapovijest po zapovijest, pravilo po pravilo, pravilo po pravilo, ovdje malo, ondje malo!**« (stih 10). Isti ljudi kažu: »... **kad zađe bič kao povodanj, ne će nas dohvatiti...**« Svi su veoma sigurni za sebe: »... **jer od laži načinismo sebi utočište, i za prijeveru zaklonismo se**« (stih 15). Oni ne prepoznavaju da hodaju svojim vlastitim putevima i daju u promet svoja vlastita obajšnjenja Biblije. Oni nisu svesni, da oni prave zgradu po svojoj vlastitoj zamisli, koja je ukrašena religioznim lažima, njihovo utočište. Ali čujte TAKO KAŽE GOSPOD:» **I izvršiću sud po pravilu, i pravdu po mjerilima; i grad će potrti lažno utočište i voda će potopiti zaklon.**« (stih 17).

Ako je sklonište laži pogodjeno maljem Reči Istine, ljudi će obratiti pažnju i vratiti se Bogu. Postoji samo jedan vodeći važeći princip koji nam je Bog dao za naše putovnje. Pavle piše svom saradniku Timoteju: »***A ti si se ugledao na moju nauku, življenje, namjeru, vjeru, snošenje, ljubav, trpljenje*** « (2Tim. 3: 10). Ko je danas pripremljen, da prihvati doktrinu života Apostola kao primer? Niko ne bi trebao da pogreši: Bog neće dozvoliti da zauvek budne izrugan. U Njegovom Kraljevstvu i u Njegovoj Crkvi samo važi Njegova Reč. Ljudska reč pripada ljudskim institucijama, ali ne kao zamena za Božiju Reč. To je dovstruki greh: napustiti Božiju Reč i umiriti nečiju savest zamenjujući je ljudskom rečju (Jer. 2: 13). Ovo je slučaj u denominacijama širom sveta, a da niko to i ne primećuje.

Oni koji objavljuju oslobodjenje i slobodu hvataju ljude u svoju mrežu i njihova nova organizacija liči na stare zatvorske tamnice. U stvarnosti, stvari ostaju onakve kakve su i bile, jer TAKO KAŽE GOSPOD: »...***A narod je oplijenjen i potlačen, svi su koliki povezani u pećinama i sakriveni u tamnicama; postaše plijen, a nema nikoga da bi izbavio; postaše grabež, a nema nikoga da bi rekao: vrati. Ko između vas čuje ovo i pazi i sluša za poslije?***« (Iza. 42: 22-23). Ali svuda postoje izabrani, koje verni Gospod iz duhovnih tamnica poziva ka izlasku, po Reči Pisma: »***Vi, Moj narode, za to izadjite između njih i odvojte se, govori GOSPOD, i ne dohvtajte se do nečistote.***« (2Kor. 6: 16-18; Otk. 18:4).

U prisustvu Boga nikada niko nije pao na svoja ledja za vreme molitve, već pre na svoja kolena i na lice: Abraham (1 Moj. 17: 17), Eliezer(1Moj.24:48), Mojsije (2Moj.34:8), Jozua (glava 5:14), Daniel (glava 8: 17) i takodje naš GOSPOD u Getsimaniji (Mat. 26: 39). Proroci i sav Božiji narod su se savijali na svoje lice: » ***A svi sinovi Izraelovi videći gdje sidje oganj i slava GOSPODNJA na dom, saviše se licem k zemlji do poda i pokloniše se i hvališe GOSPODA...***« (2 Dnv. 7: 3). Čak Nabukodonsor, paganski kralj, je tako uradio pošto je video šta je Bog uradio (Dan. 2: 46). Kad god se Sveti Duh pokreće kroz dar proročanstva, ljudi padaju na svoja lica, (1Kor.14:25), i ne, kao što se praktikovalo u aranžiranim »vaternim konferencijama« na njihova ledja. Takodje u Novom Zavetu, svi su u poštovanju prema GOSPODU pali na svoje lice. To je počelo sa tri mudra čoveka, koji su došli da proslavljaju na novo - rođenog Hrista (Mt.2: 11-12), pravo do Apostola Jovana na ostrvu Patmosa.

Na svim probudjenjima evangelističkih skupova i krstaških pohoda ljudi su masovno hitali da čuju propoved, zato nose čežnju za Bogom. Ali ono što je naš GOSPOD rekao u Mt. 22: 14 takodje važi: »***Jer su mnogi zvani, ali je malo izabranih.***« Samo izabrani će čuti Njegov glas, izadjite i pripremite se i hodajte bezkompromisno putevima GOSPODNJIM. Drugi ukazuju na njihova iskustva i nastavljaju da idu svojim vlastitim putevima.

Došlo je vreme za sve ove stvari, koje se sada događaju, da se na njih ukaže i da jasno budu istražene u svetlu Božije Reči. Kao što se GOSPOD naročito obratio čudotvorcima izjavom »Odlazite od mene!« ovaj predmet treba ozbiljno uzeti u razmatranje. Mnogi pogrešno koriste Njegovo Ime, oni prorokuju, izgone djavole i prikazuju čudesa. Oni su proslavljani pred mnoštvom hiljada i hiljada ljudi. Šta nije u

redu kod njih i sa čime oni deluju? Sve to izgleda tako Biblijski! Oni sami nisu ispravni u svom prorokovanju i svojim doktrinama, zato što ne poštuju istinsku Apostolsku doktrinu i istinitu Reč proročanstva.

Sila Božija efikasno radi kroz ime Isusa Hrista, bilo da je propovednik ispravan ili pogrešan, jer to je povezano jedino sa verom onih koji veruju, ne sa životom ili učenjem propovednika. Naš GOSPOD je rekao: **»A znaci onima koji vjeruju...«** (Mk. 16: 17-18). Takodje je napisano: **»jer On zapovijeda svome suncu, te obasjava i zle i dobre, i daje dažd prevednima i nepravedenima.«** (Mt. 5: 45).

Istina još uvek takodje postoji i mi imamo obećanje našeg GOSPODA: **»Za to i premudrost Božija reče: poslaću im proroke i apostole...«** (Lk.11: 49). Onima koje Sam GOSPOD šalje govori On: **»Eto, ja vas šaljem kao ovce medju vukove...«** (Mt. 10: 16). Ali: **»Koji vas prima, Mene prima; a koji prima Mene, prima onoga koji Me je poslao. Koji prima proroka u ime proročko, platu proročku primiće «** (Mt. 10: 40-41).

Ovo je jedno moćno obećanje koje je Bog dao, da bi nagradio one koji primaju one koje On direktno šalje kao Njegove galsnike! GOSPOD još jednom naglašava: **»Zaista, zaista vam kažem: koji prima onoga koga pošljem mene prima; a ko prima mene prima onoga koji me posla.«** (Jov. 13: 20). **» A Isus im reče opet: mir vam; kao što otac posla mene, i ja šaljem vas.«** (Jov. 20: 21). Svaki čovek koga Bog šalje poznaje dan, mesto i tačne reči Božanskog ovalšćenja koje je primio kada je pozvan i poslat.

GLAVNI KRITERIJUM

Gde se nalazi razlika izmedju tačnog i pogrešnog učenja? Kako mi prepoznajemo šta je uradjeno na ispravan način a šta nije? Šta Sveto Pismo kaže o ovom predmetu? Mi takodje možemo svoja vlastita mišljenja zadržati za sebe, pošto one nemaju vrednosti u Kraljevstvu Božijem.

Radi se o stavovima vere crkvenih očeva u odstupanju od fundamentalnih biblijskih doktrina. Njihova religiozna učenja o Božanstvu, Krštenju itd. se ne slažu sa Apostolima. Nesvesni te činjenice, većina njih ostaje u tradicionalnom falsifikovanom Hrišćanstvu, uprkos mnogim blagoslovima. To je tragični utučeni izveštaj svršetka vremena misloti. Od Boga poslati Proroci, Apostoli i učitelji, na primer, znali su samo Jednog istinitog Boga, ne jednog - trojedinog. Oni takodje nisu znali **»Samo Isus«** – doktrinu. ONi su znali Boga na mnogostrukim načinima u kojima se On manifestovao. Trinitarijanska doktrina od tri jednake osobe Boga, koje treba da postoje u večnosti, je nebiblijska i veoma jedna stara paganska koncepcija, što još uvek postoji danas u Budizmu.

Razvoj Novo Zavetne crkve ima velike sličnosti sa Izraelom. **»A narod vidjevši gdje Mojsije za dugo ne silazi s gore, skupi se narod pred Arona, i rekoše mu: hajde, načini nam bogove, koji će ići pred nama! ...«** (2Moj. 32:1). On je pristao i napravio zlatno tele, zato što su u Misiru proslavljali bika. I onda takodje je zapisano: **»I rekoše: Ovo su bogovi tvoji, Izrailju, koji te izvedoše iz zemlje Misirske.«** (stih 4). Potrebno je stvoriti sliku scene: Bog Izraelov je sišao sa planine, govoreći Mojsiju: »

Tada reče Bog sve ove riječi govoreći: Ja sam GOSPOD BOG tvoj, koji sam te izveo iz zemlje Misirske, iz doma ropskoga. Nemoj imati drugig bogova uza me. Ne gradi sebi lika rezana... « (2Moj. 20: 1-4) – u isto vreme Aron, skupa sa narodem, je prestupio zapovest praktikovao dobro poznatu idolatriju i nazvao jedno tele »Bog«.

Pošto je GOSPOD ISUS odugovlačio sa Svojim obećanim dolaskom, crkveni očevii su uradili isto: Formirali su i formulisali tro - glavog, tro - oblikog Boga, prema neznabožačkoj mustri i govoraše: »Ovo je vaš Bog, Hrišćanstva!« Ko god dotakne ovakve likove smatraće se da je uvredio Njihovu Svetinju nad Svetinjama. Šta je onda ispravna vera? Apostol Pavle izričito naglašava ispravnu doktrinu, zalažući se naglasio: » **... jer je jedan Bog** « (Rim.3: 30) i napisao takodje tvrdeći: **»Ali posrednik nije jednoga; a Bog je jedan.**« (Gal.3:20). U Svetom Pismu, ni jednom ne možemo pronaći izraz »trojedini Bog« ili »trojstvo«, i nikada »nebeski« ili »večni Sin« Bog koji je »stvoren« na ovaj način nije poznat u Starom ili Novom Zavetu. On je Prorocima, Apostolima i Pracrkvi u potpunosti stran. Neko sa čistim umom nikada se ne može suočiti sa Božijom Rečju, a u isto vreme verovati da postoje »trojica« koji vladaju na nebu i da se te tri osobe nalaze u odnosu međusobnog slaganja - tako formiraju Trojstvo. Ako zaista postoji trojstvo na Nebu, to bi bilo jasno dokumentovano u Bibliji. Budući da to nije nigde nadjeno u Bibliji, znači da ne može postojati ni na Nebu.

Neki čak u celoj stvari preteruju, uzvikujući:» Sada prizivamo Sveto Trojstvo!« Najavljivač onda poziva Oca, i svi plešću rukama u ushićenju. Onda on priziva Sina, i svi su dignuti sa entuzijazmom. Konačno, Sveti Duh je takodje pozvan među njih: Celu slušateljstvo aplaudira. Da li neko ozbiljno veruje, da postoje tri večna, trojicu koji su svemogućí i trojicu koji su svuda prisutni? Onda je očigledano da više ne postoji jedan i samo jedan Bog o kojem Biblija svedoči. Tri individualne osobe su tri boga - ne *jedan Bog*, da bi te reči imale ikakav smisao. Ovde vidimo velikog otpada, koji se izvršio kao što je predskazao Apostol Pavle. To se dogodilo kada je Hrišćanstvo napustilo Jevrejski teren otkrivenja.

U Starom Zavetu »otpad« uvek označava udaljavanje od JEDNOG ISTINSKOG BOGA i odlazak drugim bogovima. U Novo Zavetnoj Crkvi, otpadanje od JEDNOG ISTINSKOG PRAVOG BOGA i odlazak ka »Trinitarijanskim« Božanstvima je početak »velikog otpadanja «. Pavle piše galaćanima: **»Čudim se da se tako odmah odvrćate na drugo evanđelje od onoga koji vas pozva balgodaću Hristovom...«** (Gal. 1: 6). U istoj glavi on izgovara prokletstvo nad onima, koji propovedaju drugo Evandjelje. Kasnije on postavlja pitanje: **»ko vas je opčinio...?«** (3:1).

Svi koji koriste trinitarijansku formulu za krštenje treba da se podrede istoj optužbi. Od kako je osnovana Novo Zavetna Crkva, svi vernici su bili kršteni u Ime GOSPODA Isusa Hrista, kao što je to Petar izjavio u svojoj prvoj propovedi, pod vodjstvom Svetog Duha na danu osnivanja crkve (Dela Ap. 2: 38). Mnogi se slažu sa crkvenom tradicijom, ali ne u potpunosti Božje Reči.

Isti ljudi, koji toliko ogromno koriste Ime Isus, kategorički odbijaju da budu kršteni u ime GOSPODA Isusa Hrista, onako kako su Petar, Pavle i ostali Apostoli, koji su čuli naredbu od Samog GOSPODA, zapovedali i sami tako činili. Ali samo to

njima nije dovoljno: Oni čak objavljuju da je istinsko krštenje u Ime GOSPODA Isusa Hrista, onako kako je zabeleženo u Bibliji, prevarna nauka. I oni čine tako u govorenju i u pisanju. Bilo bi vredno pažnje, da se malo razmisli o tim stvarima. Oni koji danas propovedaju krivu nauku, s time podmećuju da su Petar, koji je imao ključeve Kraljevstva Nebeskog, i Pavle, koji je imao Božanski autoritet zbog direktne naredbe, nekorektno učili i krštavali i zato prevarili prve vernike u originalnom Prahrišćanstvu. Oni sami ne deluju prema naredbi koju je naš GOSPOD dao, kao što su tako uradili Apostoli, oni jednostavno ponavljaju Mt. 28: 19 kao da je to magična formula. Nije li opšte poznato, šta je učinjeno korišćenjem te »tri visoke titule« na celom starom »hrišćanskom« kontinentu? Magične čini, čaranje, spiritizam; okretanje stola sa religioznim tekstom, čitanje sa dlana, pogadjanje sreće, sve vrste hokus pokusa i okultizma su praktikovani sa tom formulom.

Ovo kritičko istraživanje Biblije tvrdi, da je tekst u Mateju 28: 19 u najranijom, rukom napisanim manuskriptima bio sledeći: »en to onomati mou« – »u - Ime Moje«, kao što takodje crkveni učitelj Euzebije potvrđuje. Prema pisanjima crkvenih istoričara, Krštenje u prvim stolicima je bilo primenjivano u ime Isusa Hrista. Promena je došla tek pošto su ljudi uneli svoje vlastite trinitarijanske ideje. U nekim prevodima, kao što je »King Džemsova Biblija« koja se čita na svakom kontinentu, neverovatan stih dopune je još uvek nadjen u 1Jov.5:7: »Jer je troje što svedoči na nebu, Otac, Reč, i duh Sveti ...«, Svaki student Biblije prvog semestra zna, da ovaj stih uopšte nije postojao u Praoriginalnim manuskriptima. On takodje nije nadjen u Jevrejskom tekstu, ni u međunarodnom Grčkom niti u Luterovom Nemačkom prevodu ili bilo kojem drugom Nemačkom izdanju Biblije, ni u Ciriškom izdanju, koje datira nazad do Zwiglja, ni u Francuskom od J.N. Darby-ja, ni u Lamsa, ni u mnogim drugim. To se ne nalazi u Nemačkoj Scofield – ovoj Bibliji, i Engleska Skofildova Biblija sadrži primedbu, **»Generalno je prihvaćeno da ovaj stih nema ms. autoritet i da je umetnut.«** Ali zbog nasledjene tradicije, to je tamo ostalo, protiv boljeg znanja, i pastori čak propovedaju o tome. Apokrifi takodje ne pripadaju Bibliji. Kao što je već ranije konstatovano, ne samo Spasitelj, već takodje je Božija Reč pala u ljudske ruke – kakava tragedija! Pre izvesnog vremena, GOSPODNJOJ molitvi je dodata »doksologija« i nedavno posle toga se recituje čak formula: »U ime Oca, Sina i Svetoga Duha«!. Isto razlike u prevodima Biblije na raznim jezicima su takodje u nekim delovima veoma ozbiljne, na primer sa GOSPODNJOM molitvom. Originalna Aramejska verzija tvrdi: **» i ne navedi nas u napast...«** Bog nas ne vodi u napast (Jkv.1:13) kao što se mi obično molimo.

Ove stvari treba da budu rečene jednom za uvek, tako da originalna Istina nadvlada. Svi brutalni krstaški ratovi, sva sudjenja vešticama, lomače, cela inkvizicija, sva proganjanja, ubistva Jevreja i ostalih vernika, su činjeni sa blagoslovom sveštenstva: »U Ime Oca, Sina i Svetoga Duha!« Takodje za pokolj trident hiljada Hugenota u Francuskoj, zločincima je sa propovedaonica dat Trinitarijanski »blagoslov«. Do danas, ko god udje u neki red mora izrecitovati svoju zakletvu »u Ime Boga Oca, Sina i Svetoga Duha - čak i Jevreji koji se pridružuju kao članovi u slobodno – masonsku ložu. Svi koji su pripadali bližem krugu Hitlerove Waffen – SS (noseći crnu uniformu i tetovažu na svojoj desnoj ruci, pokazujući na kopči svojih

kajševa natpis »Blut und Ehre« = »Krv i Čast« i na svojim kapama lobanju) morali su da izreknu zakletvu »Reich, Fahne und Fuehrer! «u Ime Boga Oca, Sina i Svetoga Duha«. U toku crkvene istorije, milioni miliona su zaklani, ponekad mučeni na najsvirepiji način, pod ovom formulom. Jevreji koji su preživeli Aušvic su mi lično kazali, dok sam posećivao raniji logor smrti, i takodje su javno posvedočili u TV – intervijuma na »Holocaust Memorialnom Danu«, da su ti koljači koji su nosili crne uniforme regularno prisustvovali katoličkim misama u logorskoj kapeli. Dok se dim onih koji su bili usmrćeni u gasnim komorama dizao u nebo, tamjan u kapeli se takodje dizao prema plafonu i recitovane su molitve »u Ime Oca, Sina i Svetoga Duha«.

Ko je god upoznat sa opisom internacionalnom crkvenom istorijom, ima znanje o činjenici da je ideja - Trojstva i trinitarijanska formula krštenja, prvi put bili predstavljeni u trećem stoleću Nove ere posle Hristusa. Polikarp i Irenaus nisu poznavali nikakvu debatu u vezi Hrista. Oni su poznavali Hristosa onako kako su ga Apostoli propovedali. Ove doktrinarne rasprave smatranja su postale sporni predmet samo na Nikejskom Koncilu (325) i onda su se nastavile i bile su formulisane na Koncilu u Chalcedonu godine 381. Njihova generalna važnost kao crkvene doktrine je bila prvi put objavljena 441 godine od strane Pape Lea !

Da li je bilo 50 ili čak 60 miliona ljudi, koji su mučenički umrli od strane Trinitarijanske majke crkve, pisci istorije se ne mogu složiti. Ali dobro je poznato, da je ultimatium onima, koji su drugačije verovali a posebno Jevrejima, koji su označeni kao »ubice Hrista i koji su odbačeni od Boga«, bilo da oni moraju da prihvate veru u »trojedinog Boga« i da budu kršteni trinitarijanskim krštenjem. Posebno za svakog ortodoksnog Jevreja ovo nije bila opcija, jer je značilo po svaku cenu njegove duše, jer bi time on prekršio prvu i najsvetiju Božiju zapovest koju je Sam Bog dao:»**Čuj, O Izrailju: GOSPOD je Bog naš jedini GOSPOD!**« (Moj.5. 6: 4). Duše tih mučenika pozivaju na osvetu, prema Otk. 6: 9-11). »**I kad otvori peti pečat, vidjeh pod oltarom duše pobijenih za Riječ Božiju i za svjedočanstvo koje imahu. I povikaše glasom velikijem govoreći: dokle, GOSPODARU sveti i istiniti! ne sudiš i ne kaješ krvi naše na onima što žive na zemlji?**< ...« Sada nam je potrebno da pitamo ko je ova institucija, koja će biti pozvana od Boga da položi račun. Na koga bi se moglo odnositi sa sledećim Biblijskim pogledima,

»**Jer proliše krv svetijeh i proroka...**« (Otk.16:6).

»**I vidjeh ženu pijanu od krvi svetijeh i od krvi svjedoka Isusovijeh...**« (Otk. 17: 6).

»**I žena, koju si vidio, jest grad veliki, koji ima carstvo nad carevima zemaljskima**« (Otk. 17: 18).

»...**I u njemu se nadje krv proročka i svetijeh, i sviju koji su pobijeni na zemlji...**« (Otk. 18: 24).

Čas istine je došao. Sve – sva učenja, sva praksa, cela vera, sve mora biti ispitano u svetlu Božije Reči. Od sada pa nadalje, vi imate znanje od kompleksnih tema. Može li onda neko izbeći konačni sud a da se ne drži odgovornim? Zar ne moramo sebe pitati, da li mi duhovno ili doktrinarno pripadamo krvlju - otkupljenoj Crkvi Isusa Hrista, Crkvi prvorodnijeh (Heb. 12: 22-23), ili krvlju umrljanjoj crkvi, na koju se upućuje kao na Majku u pogledu na crkve kćeri i nazvana je »Misterija

Vavilon, Veliki« (Otk.17:1-6)? Svako može sada prepoznati, gde stoji. Od duhovnog prodora Reformacije, GOSPOD poziva Svoj narod korak po korak van svega toga što je nebiblijsko, dok Njegova Crkva ne bude kompletno obnovljena do Apostolskih temelja i Proroka, Isusa Hrista koji je kamen od ugla. (Efe 2: 20)

Propovednici, braćo, da li uvidjate gde putovanje glavne struje Hrišćanstva vodi? Neki od vas ste ustanovili Biblijske seminare, vi učite druge, međjutim da li vi prihvatate samo Božije učenje? Zar ne uvidjete, da je jedan istiniti Bog otkrio Sebe za naše Spasenje u Novom Zavetu, kao naš Otac na nebu, u Sinu na Zemlji i u Njegovoj Crkvi Svetim Duhom? Ovo se dogodilo u jednom, jedinstvenom Novo Zavetno Saveznom imenu GOSPODA Isusa Hrista, u Kome se nalazi svo Božansko sapsenje, u čije Ime su vernici kršteni.

U Starom Zavetu, niko se nije molio »Ocu na nebu«, već BOGU GOSPODU. Ova terminologija je nadjena u njemu 6700 puta. Ni jedan prorok nije nikada znao nešto u vezi ili je prizivao »Večnog Sina na Nebu«. To je ta nova, neshvatljiva, neobjašnjiva misterija, koja je bila predskazana, najavljena i obećana u Starom Zavetu: to je Otkrivenje Božje u Hristu (2Kor.4:6; Kol.2:2-3; 1Tim.3:16). Ko god nema ovog otkrivenja, pogrešno će shvatiti Reč slova, pogrešno će razumeti, krivo Reč protumačiti i krivo plasirati Božiju Reč . Ime (jednina) Oca, Sina i Svetoga Duha, u kome nam je naredjeno da krštavamo, je zaista GOSPOD ISUS HRISTOS. Hebrejska reč *Yashuah* znači »Yahwweh – Spaitelj«, kao što *Emanuilo* znači »Bog sa nama«. Pravo Priznanje glasi: GOSPOD/YAHWEH iz Starog Zaveta je GOSPOD Isus Hristos Novog Zaveta. To je Božanska istina. Ime Oca je takodje ime Sina (Ps. 22: 23), u kojem je On manifestovao Sebe. Svi propovednici, evangelisti, karizmatička personalnost i svi vernici su sada izazvani da priznaju da u Apostolskim danima i u sledećih 200 godina ni jedan Biblijski čin ili molitva nikada nisu uradjeni u trinitarijanskoj formuli.

Petar, čovek prvog časa, se striktno pokorio i sledio šta mu je uskrslu GOSPOD sam naredio da drži] : »...Učeci ih da sve drže što sam vam zapovedao;...« (Mt. 28: 20). Jer četrdest dan posle uskrsnuća, naš GOSPOD je govorio Svojim učenicima o Kraljevstvu Božijem, On ih je lično učio (Dela Ap. 1: 1 – 3). Tada se dogodilo da je On dao veliku zapovest, koja je sa tačnošću sprovedena. Hristovo učenje je bilo i još uvek je Božije učenje. »Tada im odgovori Isus i reče: moja nauka nije moja, nego onoga koji me je poslao. Ko hoće njegovu volju tvoriti, razumeće je li ova nauka od Boga ili ja sam od sebe govorim.« (Jov. 7: 16-17). I nauka Apostola je bila nauka Hristova. »Kojigod prestupa i ne stoji u nauci Hristovoj onaj nema Boga; a koji stoji u nauci Hristovoj onaj ima i oca i sina. Ako ko dolazi k vama i ove nauke ne donosi, ne primajte ga u kuću, i ne pitajte se s njim; Jer ko se upita s njim, prima dijel u njegovijem zlijem dijelima.« (2Jov. 9-11)

IZAZOV

»Ali gledajte da se ne odrečete onoga koji govori; jer kad oni ne utekoše koji se odrekoše onoga koji prorokovaše na zemlji, a kamo li mi koji se odričemo nebeskoga!« (Heb. 12: 25). Sada se javlja pitanje: Da li duhvone vodje danas nastavljaju

sa svojim tradicionalnim načinima, kao što se to dogodilo pri prvom dolasku Hrista, kao da Bog nije ništa uradio? O vi evangelisti prvog talasa probudjenja, vi ste imali znanje iz prve ruke o svim nadprirodnim stvarima koje je Bog uradio u naše vreme. Bez od Boga određene proročke službe i službe učenja vi nikada ne bi ste imali svoju evangelističku službu. U jednu ruku vi kažete: »William Branham je bio jedan moćni prorok! Bog je njemu sve otkrio!«, kao što je posvedočeno od strane Pošt. T.L. Osborna, dok s druge strane vi kažete: »njegovo učenje je pogrešno!« kako to može da ide zajedno? Vi kažete, Bog mu je dao neuporedivu, nenadmašnu službu sa božanskim potvrđenjem, kakvu niko nikada nije imao. U isto vreme vi zaobilazite poruku koju je on doneo u ime GOSPODNJE, koja mora da predhoditi drugom dolasku Hrista da bi nam bio pokazan pravi put. Na taj način vi na sebi tovarite veliki teret krivice, koji nikada ne može biti šminkom sakriven. Vi sebe predstavljate kao ljude ovoga časa. Ali u isto vreme, niste li krivi za atentat na karakter Božijeg sluga i proroka, pošto ste sve učinili da ubijete od Boga dati uticaj jedinstvene i izvanredne službe u našem vremenu? Vi nećete uspeti da zadržite izabrane do kraja, jer oni – istinske – ovce će slediti Poziv dobrog Pastira. Božija Reč će ostvariti radi čega je poslata u naše vreme u svima onima koji su određeni za večni život!

Zar vi ne činite onako što su književnici činili onda, odbacujući Božiji Plan Spasenja za sebe (Lk. 7:29-30), ne slažući se sa tim da budete kršteni na Biblijski način, čak i ako je sam Pavle potvrdio da treba biti kršten na taj način (Rim. 6:3)? Niste li vi uklonili ključeve znanja i niste li sprečili druge da udju (Lk.11: 52)? Božanski Crkveni Red, poučavan od Pavla i ponovo prezentovan od Branhama vi na taj način sa osmehom izostavljate i nastavljate sa svojim vlastitim putevima.

Vi tvrdite: »Branhamova učenja su sledeća: Božanstvo, pad, Krštenje, Biblijsko mesto žene i tako dalje.« Zaista? Nisu li to učenja Svetog Pisma? Koga po vašem mišljenju GOSPOD Sam optužuje sa sedmerostrukim »Teško!«, kao što je onda učinio sa duhovnim vodjama (Mt. 23: 13-33)? Bog traži Svoj narod od svih pastira koji sebe hrane; i On zahteva veru i poslušnost od svakoga.

U Mt. 24 naš GOSPOD govori o okolnostima, koje ću unapred da idu pre Hristovog povratka, On takodje pominje deo koji je povezan sa totalnim obnovljenjem i sada nalazi svoju završnu fazu ispunjenja: »**Ko je dakle taj vjerni i mudri sluga kojega je postavio gospodar njegov nad svojim domašnjima da im daje hranu na obrok? Blago tome sluzi kojega došavši gospodar njegov nadje da izvršuje tako. Zaista vam kažem: postaviće ga nad svijem imanjem svojijem.**« (stih 45-47). Sada cela objava savjeta, puna Božija Reč, sva duhovna dobra moraju biti prezentovani. Zahvaljujući direktnoj naredbi, koju sam primio, Ewald Frank, od moćnog, zapovednog, i sve – prodornog glasa GOSPODNJEG 2 Aprila, 1962, da propovedam Božiju Reč, ja zaista nosim, kao što je tako učinio Pavle, veliku odgovornost pred Bogom. Sada mora obećana Reč kao duhovna hrana da se podeli. Ja imam zadatak da pred celim Svetom objavim poslednju poruku pre Hristovog povratka. Bog je uzeo Svog slugu i proroka da bude sa Njim, ali Božija Reč koja je njemu otkrivena je ostala sa nama kao duhovna hrana, kao sveža mana za Njegov narod u velikoj gladi koju će Bog poslati (Amos 8:11). Božija Reč ostaje zauvek, i ko je god rođen od Boga čuće Božiju Reč. Ono što je prorok Agej napisao takodje i sada pogađa: »... **i sav ostatak**

nardoni glas GOSPODA Boga svojega i riječi proroka Ageja, kako ga posla GOSPOD Bog njihov, i poboja se narod GOSPODA.« (Hag.1: 12).

Mi još uvek živimo u vremenu milosti i svako ima priliku da promeni svoje puteve i da zauzme svoj stav sa Bogom. Sada, poslednjeg put, Božija Reč je upućena nama za naše Spasenje i našu nauku, da budemo povraćeni natrag na put, o kojem Biblija govori. Ista Božija Reč će biti sud svima onima koji se ne pokore (Jov. 12: 48). Na svakog se odnosi poziv: »**Danas ako čujete njegov glas, ne budite drvenastih srca** « (Heb.3: 7-8). On poziva svakog pojedinca: »**kad bi i ti znao u ovaj tvoj dan što je za mir tvoj!**« (Lk.19: 42).

Neprijatelj, protivnik Božiji je prouzrokovao veliku štetu na Nebu i na Zemlji. On je svuda raširio svoje laži, izvrnuo Božije istine i učinio da ljudi njemu veruju. Ali kao što je Božija Reč bila u početku, ista Reč ostaje istinita do kraja. Sada na kraju vremena milosti, sva istinska Božija deca su osvećena u Istini (Jov. 17:17). Širom –sveta oni prepoznaju da je Bog poslao Svoju Reč da nas izleči, da nas izvede iz svega onoga što je loše i van čitave konfuzije. U ovom konačnom probudjenju, svi istinski vernici koji su deo Biblijske Crkve će izaći van svega onoga što je pogrešno i konfuzno. Nevesta Isusa Hrista milošću doživljava konačnu i moćnu pobedu preko svake prakse sile i smicalice neprijateljske. Na njih se odnosi sledeći Biblijski tekst: »**I oni ga pobediše krvlju jagnjetovom i riječju svjedočanstva svojega, i ne mariše za život svoj do same smrti.**« (Otk. 12: 11).

» **Da se radujemo i veselimo, i da damo slavu njemu; jer dodje svadba jagnjetova, i nevesta njegova pripravila se; i dano joj bi da se obuče u svilu čistu i bijelu: jer je svila pravda svetijeh. I reče mi: napiši blago onima koji su pozvani na večeru svadbe jagnjetove. I reče mi: ove su riječi istinite Božije.**« (Otk. 19: 7-9).

Ja verujem da će celo ovo izlaganje biti prihvaćeno kao dobronamerno Božije vodjstvo, koje svakome govori kroz Njegovu Reč. Neka milost Božija i Njegov mir i balgoslovi budu sa vama svima u Dargocenom Imenu GOSPODA Isusa Hrista. »**I reče mi: >ne zapečaćavaj riječi proroštva knjige ove; jer je vrijeme blizu.<... >i evo Ču doći skoro, i plata Moja sa Mnom, da dam svakome po dijelima njegovijem<... Govori Onaj koji svjedoči ovo: >da, doći ću skoro!< > Amen. Da, dodji, GOSPODE Isuse!< Blagodat GOSPODA našega Isus Hrista sa svima vama Amen.**« (Otk. 22: 10, 12, 20-21).

Ova brošura se može dobiti besplatno. Dodatne kopije za selektivnu distribuciju mogu vam biti poslate na vaš zahtev.

Ako je neko zainteresovan da zna više o ostalim izvanrednim duhovnim temama, osećajte se slobodnim da nam pišete. Brošure: „HRIŠĆANSTVO JUČE I DANAS”, „BOG I NJEGOV PLAN SA ČOVEČANSTVOM”, „KRŠTENJE, VEČERA GOSPODNJA, NOGOPRANJE”, „ANTIHRIST”, „PISANO JE”, „POVRATAK HRISTA” kao i Knjige „TRADICIONALNO HRIŠĆANSTVO – ISTINA ILI OBMANA”, „OTKRIVENJE – KNJIGA SA 7 PEČATA?”, „IZAZOV HRIŠĆANSKE TELOGIJE...” su dostupne i takodje neke propovedi Williama Branhama. Kompletna lista ove literature može biti poslata svima koji to žele.

**Mission Centre
P.O. Box 100707
47707 Krefeld
Germany**

Tel: +49-2151-545151

Fax: +49-2151-951293

E-mail: volksmission@gmx.de

Homepage: <http://www.freie-volksmission.de>

© od autora i izdavača E. Frank

George J. Looy
Owner of Questioned Documents
1111 Building
Houston, Texas

January 29, 1950

R E P O R T A N D O P I N I O N

Re: Questioned Negative

On January 28, 1950 at the request of Reverend Gordon Lindsay, who was representing Reverend William Branham of Jeffersonville, Indiana, I received from the Douglas Studios of 1610 Rusk Avenue in this city, a 4x5 inch exposed and developed photographic film. This film was purported to have been made by the Douglas Studios of Reverend William Branham at the Sam Houston Coliseum in this city, during his visit here the latter part of January, 1950.

R E Q U E S T

Reverend Lindsay requested that I make a scientific examination of the aforesaid negative. He requested that I determine, if possible, whether or not in my opinion the negative had been re-touched or "doctored" in any way, subsequent to the developing of the film, that would cause a streak of light to appear in the position of a halo above the head of Reverend Branham.

E X A M I N A T I O N

A macroscopic and microscopic examination and study was made of the entire surface of both sides of the film, which was Eastman Kodak Safety Film. Both sides of the film were examined under filtered ultra-violet light and infra-red photographs were made of the film.

Report and Opinion - Page 2 - January 29, 1950

The microscopic examination failed to reveal retouching of the film at any place whatsoever by any of the processes used in commercial retouching. Also, the microscopic examination failed to reveal any disturbance of the emulsion in or around the light streak in question.

The ultra-violet light examination failed to reveal any foreign matter, or the result of any chemical reaction on either side of the negative, which might have caused the light streak, subsequent to the processing of the negative.

The infra-red photograph also failed to disclose anything that would indicate that any retouching had been done to the film.

The examination also failed to reveal anything that would indicate that the negative in question was a composite negative or a double exposed negative.

There was nothing found which would indicate that the light streak in question had been made during the process of development. Neither was there anything found which would indicate that it was not developed in a regular and recognized procedure. There was nothing found in the comparative densities of the highlights that was not in harmony.

O P I N I O N

Based upon the above described examination and study I am of the definite opinion that the negative submitted for examination, was not retouched nor was it a composite or double exposed negative.

Further, I am of the definite opinion that the light streak appearing above the head in a halo position was caused by light striking the negative.

Respectfully submitted,

GJL/11